

ئاستانە

دانپېداناڼه گانې كۆنه فېمېنېستېك

نووسىنى: ئوم خالىد

وهرگېران: رېكخراوى ئاستانە

دانیپدانه کانی کونه فیمینستیک

ناوی نووسەر: ئوم خالید
وهرگپران: ریکخراوی ئاستانه
پیداچوونهوه: ریکخراوی ئاستانه
دیزاینی ناوهوه و بهرگ: ریکخراوی ئاستانه
نۆبهتی چاپ: یه کم ۲۰۲۲
تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

له بهرپوه بهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیهکان - ههریمی کوردستان
ژماره سپاردنی () ی سالی ۲۰۲۲ پیدراوه

مافی له چاپدانهوهی پارێزراوه بو ریکخراوی ئاستانه ©

دانیپدانانہ کانی کونہ فیمنیستی

نووسینی

ئوم خالید

وہرگپران:

ریکخراوی ئاستانہ

پیشه کی

رۆژی هاوچه رخی ئه مپرو، رۆژی گونجاوی دابرا نه له سروشت و فیتره تی مرویی. شیواز و ئامراز و رپگه و دهسه لات و ته نانه ت که سایه تی جیاوازی ش بوون به سه رتالی تیکدانی ئه م فیتره ته خودا کرده ی که مروف ناتوانیت حاشایی لئ بکات، لانیکه م ئه و کانه ی که ته نیا ده بی ت و پیویسته له گه ل خۆی راسته وخۆ بیت. فیمینیزم یه کیکه له و ره وتانه ی که به چری و راسته وخۆ و ناراسته وخۆ دزه ی کردووته نیو روانینه کانمان و به جورپک که نا ویستانه کار له سه ر بیری خانمان ده کات و ره نگرپژی هه لوپستیان ده کات به رانه ر خویان و کۆمه لگه و په یوه ندییان له گه ل ره گه زی به رانه ردا. ئه م ره وته هاتوو ئافره تی له مپینه تی خۆی دارنی، رکابه رایه تیه کی ناهاوسه نگ و ناپیویستی بو دروست کرد له گه ل ره گه زی به رانه ردا. ئه مه جگه له وه ی وای له ئافره ت کرد له مپینه تی خۆی رابکات و هه ر رپگه یه ک که دپته پپشی تاقی بکاته وه تاوه کوو بیسه لمپنیت مپینه تی «لاوازی» نییه. ئه م نامیلکه یی به رده ستت به شیکه له ئه زموونی خاتوونیک که سه رده مانیک فیمینیسیتیک توند بووه و جه نگاوه تاوه کوو له گه ل پیاودا به یه کسانی مامه له ی له گه ل بکریت، به لام دواتر و به هۆی روانین و رامانی له قورنانی پیروژ بو ی ده رده که وی ت که چه ندین ساله خۆی به بیرپیکه وه سه رقالم کردوو و شه رپک ده کات که هی ئه و نییه و ئه م له م جه نگه دا بی ئامانجان ه شه ر بو که سانپک و ده سه لاتیک ی تر ده کات، هاوکات ده گه رپته وه بو ئه و بوچوونه ی که ئه سه له و ئه م به ناوی فیمینیزمه وه ماوه یه کی زۆره لیی دوور که وتوو ه ته وه. به هیوا یین ئه زموونی ئه م خاتوونه ببپته هۆی هه لمالینی په رده له سه ر زۆر خالی هاوبه ش و پاشان هه نگانوان به و ئاراسته یه ی که دروسته.

بەشی یەك

له رابردوودا كه سێكی زۆر دەمارگیربووم له سەر «فیمینیزم»،¹ بەتایبەت له و كاتەى خۆیندكاری ئامادهیى بووم و پاشان له ماوهى خۆیندنى سەرەتای زانكۆمدا.

رەنگە ئەم قسانەم سەرسامتان بكات، چونكە ئیوه تەنیا وهك ژنیكى مالهوه و دایكى چوار مندال دەمناسن كه خەریكم پۆست دەربارهى پهروهردە و فێركردنى مالهوهوهى مندال له فەیسبووكدا بڵاودهكەمهوه، لێره پیت دەلیم ئامادهبه بۆ سەرسام بوونی زیاتریش.

هەرگیز نەموستوو هەوسەرگیری بکەم و مندال بخرمهوه. بەلێ، من ئەو كچه «بووم». پرۆسهى هەوسەرگیری وای لێ دەکردم هەست بە لاوازی بکەم، هەست بکەم زۆر لهوه بێتواناتم كه بەتەنیا بژیم و دەبیت مهحكوم بيم به پیاویك كه نیشانم بدات چۆن بژیم. بۆیه نەخیر، سوپاس بۆ ئەو بیروكەیه، هەر نەموست. بێركردنهوه له مندال خستنهوه وای لێ دەکردم له ترسان گرمۆله بيم. بێركردنهوه لهو منداله بچووكه گرینۆكانهى وهك لاشهیهكى مردوو لهدهورى ملم دەتالین، یاخود ئەو ساوايانەى هوار دهكەن و پتویستیان به گۆرینی دایبیهکانیانە یان له نیوهشهواندا به ئاگا دین و دهگرین، یان ئەو مندالانه تازەپێگرتوانهى پسپۆریان له درى و چهقاوهسوویدا ههیه، ههموو ئەمانه وای لێ دەکردم موچرکم پیدابیت. هەر بهوهشهوه ناوهستیت ئەم چهقاوهسووه بچکۆلانانە دەبنە

(1) فیمینیزم: مێگه رایی، بزوتنه وهیه که که له ئەوروپا سهریهه لداوه، تێیدا داوای یه کسانى ژن و پیاو ده کریت.

بەرپرسیارییەتی ژیاڤی من. خۆ ئەمەش وەکوو حوکمی زیندانی تاهەتایی یاخود حوکمی سێدارە وابوو بەلای منەو. منداڵ خستنەووە کە لەچەم دەکات بۆ رۆژانی داھاتووی ژیاڤم. کۆتایی بە ئازادی، شوناس و بوونم دێنیت.

«نەخێر، سوپاس، ئەو شەم ناوێت.» کەواتە نە ھاوسەرگیری، نە منداڵ. من بەمشێوێیە و بەتەنیا دلخۆشم.

ئەمە شێوازی بیرکردنەووم بوو لە کۆتایی ھەرزەکاری و سەرەتایی بیستەکانی تەمەندا، لە ھیچ شتیک تێنەگەشتبووم، کەچی وامدەزانی لە ھەموو شتیک تێگەشتووم. زۆریک لە خوشکان ئیستا پەییوێندیم پێوێدەکەن و پێم دەلێن ئەوانیش لە رووی بیرکردنەووە رێک وەک منن. ئەوانە ئەو ژنانەن کە ھاوسەرگیری وەک کۆبلائیەتی و منداڵان وەک کۆت و بەند دەبینن. ئەم جۆرە بیرکردنەوویە ئەوێیە کە ئیەمە ئاھرەتان لەماوێ گەرەبوونمان لەم جیھانە خۆپەرستی خودپەسەندە سیکۆلارییەدا وەریدەگیرن. ئیەمە بەنیو دامەزراوە جیھانییەکانی لە «قالبگرتن و کۆت کردن» دا گۆزەر دەکەین کە لەلایەن لیبرالەکانەووە خاوەنداریتی دەکرێت. (قوتابخانەیی حوکومی، کۆلیژ، پرۆگرامە ھۆلیوودیەکان، مێشک شۆردنەووە لە رێگەیی میدیاو، میوزیک، گۆفار، کتیب و ئەکادیمیایان) ھەموو ئەمانە جۆریک دامەزاراوەن بۆ لە قالب دانێ تاکەکان. مۆدێرنە، تاکەگەراییی، چێژپەرستی، سەرمايەداری، مەسرەفگەراییی و مێگەراییی، ھەموو ئەمانە فێرمان دەکەن کە سووکایەتی بە ھەر شتیک و ھەر کەسێک بکەین کە «ئازادییەکەمان» لێ دەستیننەووە، مێرد و منداڵیش تۆمەتباری یەکەمی ئەم بابەتەن. کەواتە بابەتی ھاوسەر و پیاو لە بیرێ خۆت بەرەو. کۆ

(1) سیکۆلار: عەلمانی. سیستەمیک کە ئاین و سیاسیەت لیک جیا دەکاتەووە و ئاین لە چەند پەرستشێکی تاکە کەسیدا قەتیس دەکات.

پییوستی به پیاوه؟ ههبوونی مندالیش لهبیر بکه. کئی پییوستی بهو سهڕئیشهیه ههیه؟ خهریکی ژبانی خۆت و خویندن و پیشه دلخوازهکته به، سهرنج بخره سهه ئامانجهکانت و تواناکانت دهبرخه. ئەم ماستهه و ئەو دکتۆرا بهدهست بینه. ئەم تووژینهوه له تاقیگه دا ئەنجام ده، به پله پیشهیه کانی فلانه کۆمپانیادا سهه بکهوه، ئوفیس و مووچهی بهرز بهدهست بپته، ژبان کاتییک خۆشه که ژنئیکی سهه بهخۆ بیت.

بهلام ئەم کیشهیه بهبئ دهنگی و به نهینی بهروکمان دهگریت. ئیمه بهم بیروکانهی ناو میشکمانهوه بهردهوام دهبین تا ئەو کاتهی دهگهین به کۆتایی بیستهکان، یاخود سی سالی تهمه نمان و یهکه م ژانی دایکانه له شوپئیکی نادیارهوه بهرمان دهکهویت. بهشپوهیهکی نادیار، ههستیکی نامۆ بو هه لگرتنی کۆر په یهکه له نئبو نامیزی خالیماندا دامان دهگریت، له پڕ وینای مالی گهروگووڕ دهکهین که پره له پیکه نینی مندال و دهنگی پپی بچکۆلانه یهکه که بهو ناوه دا رادهکات، ئیمهش زهردهخه دهکهین بهدهم ئەم بیرکردنهوهیهوه. ژنیک له نئوه راستی سییه کانی تهمه نیدا باسی لهوه دهکرد که خانمئیکی دیوه عه ره بانهی کۆر په کهی پالناوه و ئەمهش وای کردوه ههست به «گوشرائیک» بکات له «رهحمی بهتال»یدا. غه ریزه ی دایکایه تی زۆر بههیزه، دوای سالانئیک له نووستن، له پڕ بهئاگا دپتهوه، هه ر بۆیهش ههست به ئازار پکی تاقهت پڕووکیین دهکهین. ئازاری «ناکۆکی مهعریفی» ئەمهش واتا تو کار پک ئەنجام بههیت، له کاتییکدا خۆت شتئیکی دیکهت دهویت. به راستی به ئازار و نیگه رانکه ره که بکه وپته دوخی ناتهبایی و ناکۆکی نئوان ئەوهی دهتهویت و بروات پپیه تی، له گه ل ئەوشتهی که به کردهیی ئەنجامی دهدهین. ئەم ئاره زووه سهه یروسه مه ره نوپیه بو هاوسه ر پک، خیزان پک، مندال پک، دژی بیرکردنهوهی رابردوومانه که پیمان وابوو هاوسه ر و مندال دوژمنن، له بهر ئەوهی له ئازادیمان کهم دهکه نهوه. ئیمه له لایه نی «عه قلییه وه» له گه ل هه لوپستی کۆنی خۆمان

ئاسوودەين كە ھەرگىز ھاوسەرگىرى و مندالمان نەوئىت، بەلام خەرىكە لەلايەنى «سۆزىارى و غەرىزەبىيەو» تاسەى ئەم شتانه دەكەن.

ھەر ئەم ناكۆكىيە بەسە بۆ ئەوئى بەرەو شىتېيمان بەرئىت، ئەم ھەستە ناكۆكە ئازاردەرانە بەم دووجەمسەربوونەيانەو بەرەو لەناوبردەنمان دەبەن. ئىستازۆر ھەست بە گەمژەبى دەكەم! چۆن دەكرئىت وابىرمركدبئىتەو كە ھاوسەرگىرى و مندال خراپن؟ ئىستا ھەموو ئەو شتانهى لەم ژيانەدا دەمەوئىت ئەوانن. نەخىر، لەوانەبە گەمژەبم كە ئىستا ئاوا ئەم تامەزۆبىيە سەبىرەم بۆ مندال ھەبە! باشتەرە بىمەو سەرخۆم. ئايا من شىتېم كە بىر لەو دەكەمەو بىم بە داىك و ھاوسەر؟ ئاخىر من بەدرئىزاي رۆژ چى بكەم لەگەل مندالئىكى بچووكدا؟

ئەگەر لەدواى خوئىندەكەم ھاوسەرگىرى بكەم، ئەو خوئىندى زانكۆم بەخەسارداو! چەند جىگاي شەرمە كە ئەم ھەموو سالەى تەمەنم و ھەموو دەسكەوتەكانم بەفېرۆ بەدەم، ناكريئت ھەموو ئەوانە وەلا بنىم! ئەى چى لە ھىوا و خەونەكانم بكەم؟ مەگەر منىش تاكئىك نىم؟ خۆ ھەموو ئەمانە ون دەبن كاتئىك دەبم بە داىك و ھاوسەر! ھاوسەرگىرى بكەيت و مندال بخەيتەو، ژيان ھەر ئەوئى تىدايە؟ ھەر ئەوئەندە؟ چەن بىزاركەرە!

من كەسئىكم زۆر شتم ئەنجامداو، زۆر شتم بىنىو، گەشتم كردوو و سەركئىشىم ئەنجام داو. بۆبە پىم وايە «جىگىرىبون» لەپىناو ھەبوونى خىزانئىك و لەگەل مندالئى بچووكى بىزاركەردا، زۆر نارەحەتە، زۆر ماندوو كەرە. دەروونم ھىندە گۆراو كە نازانم چۆن دەتوانم بەرگەى ئەو بەگرم لە مالمەو لەگەل مندالدا بمىنمەو، چۆن بەرگەى ئەو گۆرانكارىبە گەورەبە دەگرم لە شىوازى ژيانمدا؟ ئايا تەنانەت لەروانگەى ئىسلامەو ھاوسەرگىرى و مندالخستەو نەچارىبە؟ نەخىر. ئەى باشە ناكريئت

پیشهكەم بېیت بە ڕیگەھێ پەرستشی من بۆ خودا؟ من بەجۆریك لە جۆرهكان شەیدای توێژینهوهكانم. بێرکردنهوه لە شتیکی دیکه که ئەوانم لێ بکات ئازارم دەدات. تەنانهت ئەو ھاوڕێیانەشم که ھاوسەرگیریان کردووه کێشه و ناخۆشییان ھەیه و رقیان لە ژيانى خۆیانە! واديارە ئەو دایکانەى لە مآلەوه دەمێننەوه ھەست دەکەن قەدریان نازاندريت و سەرکوت دەکړين، ئەوانەش که کار دەکەن ھەست بە فشاریکی زۆر دەکەن لەتیوان کار و مآلەوهدا، ھېچ کەس پێی خۆش نییە بېیت بە دایک! من چۆن حەز بەکەم؟»

من زۆر لەم دکتۆرا گەمژانەیه ماندووم، تەنانهت نامەوێت تەواویشی بەکەم. سوودی چیه؟ من مندالێکم دەوێت ئیستا! چی ئەگەر ژيانى پیشەبیم وەلا بنییم و ژيانى مآلەوه ھەلبژیرم، دواتریش لە ھەلبژاردنەكەم پەشیمان بيمەوه؟ چی دەبیت ئەگەر واز لە کارکردن بەینم بۆ ئەوھێ لە مآلەوه لەلای مندالەکانم بيمێنەوه و دەستبەجێ پەشیمان بيمەوه لەو کارەى کردوومە؟ ئایا ھېچ ڕیگایەك ھەیه بۆ گەرانەوه و پەشیمانبونەوه؟ بەم بێرکردنەوانەوه که شیتیمان دەکەن و بەم مەملانێ دەروونیانەى ناخمانەوه، ھەست بە بێھوایى، سەرلێشیواوى و خەمۆكى دەکەین. ژيان مات و سەرلێشیوتنەر دیارە. بێرکردنەومان تیک ئالۆ و پەریشانە، چیتەر ناتوانین ئەم بېسەرۆبەرییە ڕیک بەخەین. مێشکمان شتیکیمان پێ دەلێت، دلێشمان شتیکی دی، ئیمەش نازانین کامیان راستە.

ئا ئەمە ئەوھیه که مۆدێرنە بە ئیمەى ئافرەتى کردووه. ژەھرى «فینینیزم» دزەى کردووهتە ئیو بێرکردنەوهکانمانەوه وەك چۆن بۆیاغ دزە دەکاتە ئیو کوتالەوه و ڕەنگى دەکات. فیتەرتى ئیمەى ئافرەتان لەگەل حوکمەکانى کۆمەلگەى جیھانى ئەمڕۆدا ناکۆکە. ئاماژە ناوھکی و دەرەکییەکان لە شەردان. بۆ چارەسەرکردنى «ھەر» کێشەبەك، ئیمە

پۆیسته سه ره تا دهستنیسانی بکهین، چونکه ناتوانیت چاره سه ری هیچ کیشه یه ک بکهیت ئە گەر ئاگاداری بوونی کیشه که نه بیت. که وایه ئیشی ئیمه ئه وه یه که سه ره تا حه قیقه تی جیهانی فیمینیزمی مۆدیرنه و چۆنییه تی کاریگه ربوونی له سه ر ده روونمان بناسین. پاشان، ئەرکی ئیمه یه که به مێشک و دلێکی کراوه وه به دوا ی راستیدا بگه رپین، شوین هاوسه نگی و ئارامی مێشک و ئاسووده یی راسته قینه بکه وین، تاوه کوو دوا جار ئەو جه نگی ناخمان به کۆتا بگات به ویستی خوا.

بەشی دوو - ئافرەت، کولتور و ئیسلام

یەكەم: ئافرەت لە کولتوری میسریدا

من خاوەنی سێ خوشک و برابەر بوم، لە میسر دەژیاین. میسرێیەکان نەریتیکیان هەیە کە هەبوونی کۆر هەم بە پۆیستی دەزانن و هەمیش جیگەیی دڵخۆشییە بۆیان، هەلەش نیم گەر بلیم رێک هەستێکی پێچەوانەیان هەیە کە باسە کە دێتە سەر هەبوونی مندالی کچ! هەندێک قسەش باوە لە نێو میسرێیەکاندا زۆر جار لە زنجیرە و فیلمەکاندا بیستومە، کە بەجۆرێک ئافرەت لە کەدار دەکەن، کۆمەڵێک دەستەواژە بە کار دەهێنن کە مەبەستیان لێی گالته جارییە، بۆ نمونە دەلێن: «ئیشی ژنە» یان «قسەیی ژنە»، بەلام لە واقەدا تەنیا «قسەیی پیاوان» قسە جدیە کە یە کە تۆ مەبەستتە ئاماژەیی پێبەیت. لە سەرەتای خۆبندنێ ئامادەیمدا دەستم کرد بە سەرنج خستە سەر و بەرھەڵستیکردنی ئەو جۆرە نەریتانەیی نێو کۆمەڵگەیی میسرێیەکان.

دووهم: ئافرەت لە کولتوری ئەمریکیدا

تەماشای زنجیرە و فیلمە ئەمریکییەکانم نەکردوو، بەلام رۆشتووم بۆ قوتابخانە حوکمییەکانی ئەمریکا. لە گەڵ گەرە بوونم هاتمە سەر ئەو برۆایەیی کە کچ بوون واتا زەحمەتی. کۆران لە زۆر رۆووە لە کچان باشتەرن، هەم لە لایەنی جەستەیییەووە گەرەتر و بەھێزترن، هەمیش

وردتر و ژیرانه تر کۆنترۆلی ههستیان دهکهن. بهردهوام ژینگه و کۆمه‌لگه‌ی ئەمریکا له رێگه‌ی گۆڤار و ئەو گۆرانییه لیریکانه‌ی که له پاسی قوتابخانه‌دا ده‌میستن و کهلتوره باوه‌که‌یان ئەوه‌یان بۆ ده‌سه‌لماندم که ئافره‌تان تهنیا بۆ سێکس له‌گه‌ڵ کردن و ئاسوده‌کردنی پیاوان و وابه‌سته‌بوونیکی گیلانه به پیاوه‌کانه‌وه دروستبوون. نه‌خشانندی وه‌ها وینه‌یه‌ک بۆ ئافره‌ت له ولاته‌ نا مسوڵمانه‌کاندا توشی دل‌ توندی ده‌کردم.

سێیه‌م: ئافره‌ت و یاسا ئیسلامیه‌کان

منیش دوا‌ی ئەو باوه‌ره‌ باو، به‌لام «هه‌له‌» به‌که‌وتم که ده‌گوترا ئیسلام دژ به‌ ئافره‌تانه. وه‌کوو هه‌رزه‌کارێک کێشه‌م له‌گه‌ڵ بالاپۆشی نه‌بوو، به‌لکوو ئەوه‌ی زه‌حمه‌ت بوو له‌لام تێگه‌شتن بوو له‌ مه‌به‌سته‌که‌ی. هه‌ندی‌ک جار وام هه‌ست ده‌کرد که حیجاب بۆ شارده‌نه‌وه‌ی جوانیم بێت و تاکه مه‌به‌ست لێی ئەوه‌بێت که ناشرین ده‌رم بخت، یاخود بۆ ئەوه‌ی مێیه‌تیم لێ به‌رپیت، هه‌رچیه‌ک بێت! خوله‌کێک! یانیش ره‌نگه‌ نیشانه‌یه‌کی مێیه‌تی بێت، چونکه تهنیا ئافره‌تان حیجاب ده‌پۆشن نه‌ک پیاوان، ته‌نانه‌ت نه‌مه‌زانی که مێیه‌تی واتای چیه‌، ئەسله‌ن شتیکی باشه‌ یان خراب؟! تێنه‌ده‌گه‌شتم که بۆچی له‌ ئیسلامدا یاساگه‌لێکی جیاواز هه‌ن بۆ پیاوان، که پێچه‌وانه‌ی ئەو یاسایانه‌ن که تایبه‌تن به‌ ئافره‌تان. پیم‌وابوو که جیاوازییه‌کان به‌و ساده‌بیه‌ش نین که بیرم لێده‌کردنه‌وه، به‌لکوو باسه‌که به‌های جیاوازییه‌کانه. پیاوان یاسای تایبه‌تیان هه‌یه، چونکه باشترن له ئافره‌تان، ئافره‌تانیش به‌جۆرێک سنوردارکراون چونکه خراپترن له پیاوان. سه‌رنجی چه‌ند پێگه‌یه‌کی تایبه‌ت به‌ ئافره‌تانمدا له ئیسلامدا که جیگه‌ی باس بوون بۆ نموونه، ئافره‌تان ده‌بێت بالاپۆش بن، له‌دوا‌ی

پیاوانهوه نوێژ بھن، تیکه لۆی ژن و پیاو دروست نییه، چونکه ئیسلام به ئاستیکی نزمتر له ئافرهتان دهروانیت بهراورد به پیاوان. ئەمەش بۆ من تەنیا دەستەواژەیهکی مسوڵمانەنە بوو بۆ هەمان ئەو پەيامەیی که به روونی له کهلتوری ئەمریکی و میسراییه کانهوه بیستبووم. هەمان ئەو دەستەواژەیهی که دهلیت: «ئافرهتان بونهوه ریکی نه گریس و نه ویستراون، به لام پیاوان پایه بلند و چاکه خوازن».

ههزره کاران مه و دایه کی به رته سکی بیرکردنه و هیا ههیه ده رباره ی دادگه ری، ئەم جیاوازییه ره گه زیانە هاوتا نه بوون له گه ل ئەو باوه رهم بۆ دادگه ری که له قوتابخانه کانی ئەمریکاوه فیروبوووم. بۆ مه گه ر دادگه ری به واتای یه کسانی نایات؟! پیاوان و ئافرهتان هاوتا و یه کسان نه بوون له ئیسلامدا، ئەی ئەمه نادادگه ری نییه؟! نه مده توانی له م شتانه تی بگه م.

باوکم، ئەو پیاوه داماو و ئارامه بوو که به رگه ی ئەو هه موورق و کینه یه ی منییک ی پازده سالانی ده گرت، له گه ل ئەوه ی ئەو رق ئەستورییه ی خۆشم پیم هه ق بوو، کینه یه کیش که کچیکی پازده سالان له ده روونیدا کۆی بکاته وه کینه یه کی زۆره. ئەو زۆر له سه رخۆ و میهره بان بوو به رانه بر پرسیا ره وشک و له ناکاوه کانم. هه میشه پرسیا ری ئەوه م لی ده کرد که بۆچی پیویسته ئافرهتان بالاپۆشبن، به لام پیاوان نا؟ من کیشم له گه ل بالاپۆشی نییه، به لام تەنیا پیم خۆشه پیاوان ببینم که حیجاب ده پۆشن! با بزانی که چۆن ههستیکه کاتیک وه کو نامۆبیه که له قوتابخانه ئەمریکیه کاندای مامه له یان له گه لدا بکریت! بۆچی ئافرهتان هه میشه بریکی که م له میراتیان به رده که ویت؟! ئەوه مانای ئەوه یه که کوران له کچان باشترن؟! بۆچی شاهیدی ژنان بهراورد به پیاوان به نیوه هه ژمار ده کریت؟! تەنیا له بهر ئەوه ی ئیمه له وان گیلترین؟! بۆچی خودای یاسای جودای له یاسای ئافرهتان بۆ پیاوان فهراهه م هیناوه؟! ده شیت ئەمه دادگه ری بیت!؟

باو کم هه وڵیده دا زۆر میهره بانانه له گه لّم بدویت، تا کوو ئه و لیک ئالۆسکاو ی و ئالۆزییه ی بیرکردنه وه کانم نه هیلّیت. بۆ ره واندنه وه ی گومانه کانم که زۆر به چری له میشکم په نگ ی خواردبوو وه به رده و امیش بیرم لیان ده کرده وه، به لّام بیرمه که چند بیباکانه پشتم له قسه کانی هه لده کرد و به رده وام بووم له پیدایگیریکردن له سه ر هه لویسته کانم. رۆژی دواتر و هه فته ی دواتر هه مان پرسیارم ئاراسته ده کرده وه، به لّام هه رگیز کۆلی له و میهره بانیه ی نه دا و به رده وام وه لّامی پرسیاره کانمی ده دایه وه.

ئه و که مه تیگه شتنم له ئیسلام، کیشه ی جیاوازی که لتوره کانی قوئتر ده کرده وه و سه ر لئ شیواوتری ده کردم! ئه و زریانه به هیزه ش که کیژۆله یه ک یا خود ئافره تیکی کامل پئویستییه تی، چاوه روانی باروودۆخیکی له باره تا کوو به ره و گالیسکه ی میگه رای بیچیت و له پیناو «دادگری و یه کسانی» دا بجه نگیت.»

بەشی سێ - پەرۆردە

بەشیکی زۆری خەلکی ھەر دوو چەمکی (فێرکردن و زانین) تیکەل دەکەن، لەکاتیکیدا ئەو دوانە ھەمان شت نین! سیستەمی پەرۆردە لە ئەمریکا بیلایەن نییە، بەلکو رێک بە پێچەوانەو سیستەمیکی تاییبەتی دیزاینکراوە بۆ بەرھەمھێنانی کارکەرێکی باش بۆ کارگەکان و ھاوڵاتییەکی گوپرایەلی دەستەمۆ بۆ ویلایەتەکە. قوتابخانە ھوكمییه کانی ئەمریکا فێرگەییەکی سەربازین کە مندالانی سێ بۆ چوار سالانی لێ ناونوس دەکرێن، تاکوو دەگەنە تەمەنی ھەژدە سال، پاشان بە کۆلیژە ئەدەبییەکان دەسپێردرێن کە بەردەوامی بە پڕۆسەیی مێشک شۆردنەو و لە قالبگرتنیان دەدەن. جا گەر ئەمە دۆخی خۆپێندنگەکان بیت و تۆ خۆشت فیمینیسیتیک کراوە بیت، مەگەر بەس خوا پەرحمت لێ بکات. ۱

دامەزرێنەری سیستەمی نوێی خۆپێندنگەکانی ئەمریکا «ھۆراس مان» کە راستەوخۆ دواي خۆپێندنگە ئەلمانییەکان ئەم سیستەمی بە مۆدیل کرد، لە گەشتەکەیدا بۆ ئەلمانی سەرسام بوو بە چۆنییەتی بەرپۆھەچوونی سیستەمی پەرۆردەییەکانی ئەو وڵاتە، کە لەژێر چاودێرییەکی ورد و جەختکردنەو لەسەر فێرکردنێکی گونجاوی فێرخوازان کاری لەسەر دەکرا، تاوھوو بیانکەن بە کەسانی گوپرایەل و دلسۆزی نیشتیمان. ئەلمانی پاش سوکایەتی پیکردن و شکستی لە جەنگەکانی ناپلۆیوندا ئەم سیستەمی

(1) ئەگەر پیتان زەحمەتە بپروا بەم قسانە بەینن، ئەو دەتوانن پەرتووکی (مێژوو) شارواوەکانی پەرۆردە لە ئەمریکا «جۆن گاتو» ی نووسەری ئەمریکی بخویننەو.

پەرودەدەيىھى داھىنا تا ئەۋەى دۇنيا بېتتەۋە لەۋەى كە «ھىچ سەربازىكى ئەلمانى جارىكى تر بېفەرمانى ھىچ كام لە فەرمانەكان نەكات».

منىش كىژۆلەھىكى نۆ سالانى موسلمان بووم كە ھەتا تەمەنى ھەژدە سالى لەو خويندنگە ئەمىرىكىيانەدا خويندبووم، پاشا رۆشتم بۆ زانكۆى «ھارقارد» كە يەككە لە كراۋەترىن كۆلئىژەكانى زانستە ئەدەبىيەكان. ئايا ھىچ جىي سەرسوپرمانە كە لەم رېگەيەدا بىمە شوپىنكەوتەى قىلە لە خشتە بەرەكانى فېمىنىزم؟! لە راستىدا ئەۋە جىي سەرسوپرمانە كە نەبم! پۆلى چوار، كە يەكەمىن سالى خويندنىم بوو لە قوتابخانە حوكمىيەكانى ئەمىرىكا ئاشنابووم بە كلتورى «بابانوئىل». بىرمە، لە پۆلى پىنج بوو دەربارەى جەنگە شورشگىرپىيەكانى ئەمىرىكا و پالەۋانانى شورشەكەۋە فېرىان دەكردىن، كەسانى ۋەكوو «جورج واشنتون» و «توماس جىفرسون» و ھاوبىرەكانىان. لە پۆلى شەشيش باسى دىدارى گەرىدە ئىنگلىزەكان و ئەمىرىكىيە رەسەنەكانىان بۆ دەكردىن، ھەرۋەھا مېژوۋى دروستبوۋنى جەژنى سوپاسگوزارى و كومبايا. دواتر و لە پۆلى حەوت راپورتىكم دەربارە (مىيەنى) نووسى، ئەمەش دەرتەنجامى سەرسامبوونم بوو بەۋە كەسانەى كە لە وانەى مېژوۋدا لەبارەيانەۋە دەمانخويند. لەنپو ئەۋەكەسانەشدا «سوزان بى. ئەنتونى» م ھەلبىزارد، چونكە واىان فېركردبوۋىن كە ئافرەتتىكى بە جەرگ و بە شكۆيە و «جەنگاۋە لە پىناۋى مافەكانى ئافرەت» ھەۋلىداۋە تاكوو «يارمەتىدەرى ژنان بېت بۆ ئەۋەى ستەمىيان لى نەكرېت».

دە بۆ دوانزە سالىك دەبووم كاتتىك دركم بە ھەموو ئەۋە درۆيانەكرد كە فرىوم پىيان خواردبوو. قوتابخانە حوكمىيەكان سىنارىيۆيەك بوون بۆ شارددەنەۋەى راستىيەكان و نەخشاندنى سىمايەكى جوان بە بەرى ھەموو شتىكدا. «دامەزرىنەران»^۱ كۆمەللىك تاۋانبارى لىبرالى رەگەزپەرست بوون

(1) دامەزرىنەران: ئەۋە سەركردانەى بەشداربوون لە شورشى سەربەخۆى ئەمىرىكا و يەكخستنى وىلايەتەكانى.

نهک شوپرشگتیر. گهریده بهریتانییهکان که له ئەمریکادا نیشتهجیوون خه‌لکه ره‌سه‌نه‌که‌یان کۆمه‌لکوژ و قر ده‌کرد. «سوزان بی. ئەنتۆنی» و شوپنکه‌وتوانی پالەوان نه‌بوون، به‌لکوو ئافره‌تی پله‌به‌رزى سپی پست بوون که دژایه‌تی ئافره‌ته‌ره‌شپسته‌کان و پیاوان به‌گشتی و به‌تایه‌تیش خودایان ده‌کرد. ئا ئەمانه‌پیشه‌نگی فیمینستیسته‌کان بوون، یاخیه‌کی بیباوه‌ر و په‌گه‌زه‌رستتیکى پر له‌رق بوون که خۆیان به‌خاوه‌ن ماف ده‌زانى و خزمه‌تی به‌ره‌وه‌ندییه‌کانى خۆیان ده‌کرد.

ئا ئەمه‌یه‌جیاوازی نیوان «فیرکردن» و «زانین». خویندنگه‌حوکمییه‌کان کارنامه‌ی تایه‌ت به‌خۆیان هه‌یه، بانگه‌شه‌ی «فیرکردن» ده‌که‌ن، له‌کاتیکدا خزمه‌تکارێکی که‌مه‌په‌کانی مێشک شو‌ردنه‌وه‌ی لیبرال، مادده‌گه‌را، بیباوه‌ر، زانستخواز و مێگه‌راکان. مندا‌له‌کان ده‌خرینه‌نیو ئامیری خویندنگه‌حوکمییه‌کانه‌وه، به‌لام به‌ئه‌نجامی‌کی تری پپچه‌وانه‌ی «هه‌موو باوه‌ره‌راستیه‌کانی» مێشکیانه‌وه‌لیی ده‌رده‌چن به‌شپاوازیکی ته‌واو گونجاو له‌گه‌ل‌ویستی ئەواندا. په‌وا نییه‌که‌سپک به‌و سیسته‌مه‌ماندوکه‌ره‌ی «په‌روه‌رده» دا ب‌روات تاوه‌کوو زانیاری به‌ده‌ستبه‌یئیت. ده‌توانیت فیری ب‌یرکاری، زانست، خویندنه‌وه، نووسین، هونه‌ر و مێژوو‌ش ب‌یت به‌بی‌تیوه‌گلان له‌فیله‌کانی ئازادبخواز و مێگه‌راکان.

وا چاوه‌روان ده‌کریت که خویندنگه‌حوکمییه‌کانی رۆژئاوا مندا‌لان فیری بابه‌ته‌ئه‌کادیمییه‌کانی وه‌کوو خویندنه‌وه و نووسین و ژماره‌کاری بکه‌ن، ده‌توانین بابه‌ته‌که‌وه‌کوو هه‌وزیکی نه‌خشیندراوی گه‌وره‌وینا بکه‌ین که له‌به‌شپکی بچووکی مێشکی مندا‌لدا ده‌چه‌سپیت، به‌لام ئەم نیگاره‌نیگاریکی خاوین نییه: ناته‌واوییه‌کان بیسیان کردوو، تیکه‌لی گه‌راوه‌یه‌ک بووه و ده‌رچوون لیی زه‌حمه‌ته. ناته‌واوییه‌کانی بیباوه‌ری، ئازادبخوازی، زانستخوازی و مێگه‌رای. ئەم ناته‌واویانه‌تیکه‌لی بابه‌ته

«ئەكادیمیەكان» بوون، بەجۆریك هەموو شتەكان لێكئالو و ناتەواوە. دەبیت «فیرکردن» بکریت بە ئامراز بۆ گەشتن بە «زانست، پێگەشتن، ژیری، تێگەشتن و خود ئاگایی». ئەمان لایەنی هەرە گرنگی گەرەبوون و گەشەسەندن کە لەم شیوازە ئەلمانییە سیستەمی پەرورەدە ئەمریکادا نادۆزرتتەو. «فیرکردن» وەکوو پەرورەدەکردن نییە. ئەمە نیشانەدەری سەرلێشیواوییهکی تری هەندیک لە خوشکە موسولمانەکانە کە بە فیمینیزم کاریگەرەدەبن. ئیسلام هانی پەرورەدەکردن دەدات! بەکەمین وشە کە لە قورئاندا هاتوووە وشە «اقراء»ە! هەر بۆیە گەرەیان بەدوای زانست و زانیاریدا بە عیبادەت دەنوسرتت بۆت. ئیمە موسلمان هەمیشە لە گرینگی نەك تەنیا «چی» فیردەبین بە لککوو «کی»ش فیرمان دەکات تێگەشتووین. خویندکاران تەنیا ئەو بابەتە فیرنابن کە لە کتیبەکاندا باسکراو، بە لککوو لە تۆنی دەنگ، پروالەت، دەستەواژە، رەفتار، قسە و هەلسوکەوتی مامۆستا بەشیوێهەکی گشتی فیردەبن. ئیمە ئایینەکەمان تەنیا لە سەرچاوەی متمانەپێکراووە وەردەگرین، هەر بۆیە (ئیسناد)مان زۆر لەلا گرنگە.

ئەمەت لەبیر بێت: «باسەکە ئەوەندە نییە کە «چی» فیربوویت، بە لککوو «کی» فیرت دەکات». هەر بۆیە من وەکوو دایک خۆم منداڵەکانم لەمەلەو فیردەکەم، هەرچەند کچم نییە، بەلام گەر خودا کچیکم پێ ببەخشیت بەدنیاییەو خۆم فیری دەکەم تا پارێزراوبیت لە ژەهراوی بوون بە فیمینست.

خویندنگە حوکمیەکانی ئەمریکا هەموو جۆرە بابەتیک فیری خویندکاران دەکەن، بابەتە ئەكادیمیەکان تیکەل بە پابەندبوونە ئایدۆلۆجی و بەها بان-سروشتییهکان بوونە، لە نیویشیاندا میگەرایی و تاکەرایی و نازانمگەرایی. ئەمانە بەشە ئەكادیمیەکە سیستەم

ئالۆزه کانی خویندنگه کانن که په یوه سته به فیرکردنه نهینیه که ی فیمینیزمه وه. به ویستی خودا له بابه تی ئاینده دا باس لایه نی کۆمه لایه تی سیستمی خویندنگه کان و کاریگه ربیان له سه ر کچان بۆ به فیمینیست بوونیان ده که یین.

به شى چوار - مېيه تى و لايه نى كۆمه لايه تى قوتابخانه حوكومىيه كان

يهكەم: مسولمانىك له خوڤندنگه يه كى نا مسولمانى دواناوه نى دىدا

له خوڤندنگه دواناوه نى دىدانا، فېرخوازان به گشتى نىگه رانى يه كشتن: رووخسارىان! پۆشاك، پېلاو، ئامرازه كانى جوانكارى و چۆنىيه تى دهركه وتنىيان. به گشتى ئه م ويسته له ئير و مېيشدا هه يه، به لام باسه كه بو ئافره تان ئالۆزتر ده بېت، جا له دانانى قزى ده ستركرد و مه يك ئه په وه بىگره تا ده گات فاشيۆن و شيوازى پۆشاكه كه ي، ئه مه ش ته نيا بو ئه وه ي كه هاوشانى هاوپۆله كه ي بېت. نه مه زانى كه ده بېت مېيه ك و خاوه ن كه سايه تىيه كى خاكى و بى فيز بىم و «بىم به نمونه يه كى ئىسلامى»، يا خود مېيه كى ئازاد و به هيز بىم و «بىم به نمونه يه كى سىكۆلار». ئه م دوو ده سته واژه يه له هيج دۆخىكدا هاوته رىب نه بوون. له خوڤندنگه دواناوه نى دىدانا، سه رجه م كچه جوان و به رچاوه كان، دلبر و جى سه رنج و ويسترا بوون له لايه ن كورانه وه، ته واوى كاته كانيان له ده ورى خۆشه ويسته كانيان ده مانه وه و كاتىكىش له يه كدى جيا ده بوونه وه ده مبنين كه زۆر به خراپى تىكده شكان و له لاي هاوړىكانيان ده گرپان، ئه مه ش جگه له به گيل نيشاندانيان و بېرېزىكردن به خويان هيجى دى نه بوو.

رۆژیکیان، «جھیمس» (ئەستیرە ی تیمی زۆرانبازی خۆیندنگە کەمان) لە «رۆکسان» ی خۆشەویستی جیابوو وە کە (سەرۆکی تیمی سەماکەرە کانی خۆیندنگە کە بوو)، حالی زۆر تیکچوو. لە واکاتەدا منیش خەریک بووم دەچووم تاو و کوو کتیبە کانم بۆ وانە ی داھاتوو بەینم، «رۆکسان» م لەلاوہ بینی کە لە گەڵ ھاوڕیپە کیدا بە دەنگێکی بەرز دەگریا و دەیووت کە چیتەر ژیان لای ئەو هیچ مانایەکی نییە و بۆ ئەرزشە چونکە «جھیمس» دلی شکاندوو و لئی جیابوو تەو! نەمتوانی بەسەر ھەستە کانی ناخمدان زالی بېم، بەخۆم وت: «کە ھەرگیز وەھا رەفتاریکی مندا لانە و شیتگیانە ئەنجام نادەم، ئەمە وە کوو چوونە نیو پەبوو نیدیە کە لە گەڵ کورپکدا کە وات لئ بکات ئەو نەندە شیتگیانە مامەلە بکەیت، بە ئیزنی خودا من ھەرگیز وەھا کاریک ئەنجام نادەم.» پڕ بە دل دەمویست کە ئاور بەمەوہ و پئی بلیم: «خۆت کۆبکەوہ «رۆکسان»، ئەمە چ جۆرہ رەفتاریکە؟! خەریکی تاپرووی خۆت لە کە دار دەکەیت. تۆ پئویستت بە «جھیمس» نییە، خۆت کۆبکەوہ و پڕ بۆ کلاسە کەت واز لە بېرکردنەوہ لە کوران بەینە، گیلە! ژیان ت بە رۆشتنی پیاویک دوای نایات، بېرەوہ و مەگری.»

دووم: مئیەتی چییە؟!

ئەگەر ئەو رەفتارە ی «رۆکسان» ئەو بێت کە پئی دەلین «رەفتاری کچانە» ئەوا من ھەرگیز نامەوئیت کچیکی «کچانە» بھ. باشتەر کە کچیکی «کورانە» بھ کە پئز لە خۆی و کە سایەتی دەگریت نە ک بھم بەو کچانە ی کە لە کە لە تاپرووی خۆیان دەدەن. ھەر وەھا ئەو کچە کچانانە ش کە ھەمیشە، روخساریان بە مەیک ئەپ دا پۆشراوہ و قژ و نینۆکی نامۆیان داناوہ و پۆشاکیکی ناپۆشتە شیان پۆشیوہ. ھەندیک کات شتی زۆر بۆ بایەخ و نائاسایی دەپۆشن، وە کوو پیللوی پاژنە بەرز بە جۆرک کە

خەریکە بەلادا بکەون و رۆشتن پێوەی زۆر مەترسیدارە، و تەنورە ی زۆر کورت تەنانت لەو کەشووھەوا بە فراوی و ساردە ی نیوجیترسیدا، ھەر و ھا برژانگی دەستکرد کە زۆر گالته جارانە و ساختەبیانە دەریان دەخات. ئەم جۆرە کچانە تەواوی وزەیان لە نمایشکردن و بەھەدەردانی سامانیان بە فیرۆدا تاکوو خۆیان دەرخەن لە نیو کۆمەلگە و خۆبەگەرەزان بن. ئەنجامدانی کاری لەم جۆرە تا بلێیت گەمزانە بوو لەلام. راشکاو بۆم، ئەم جۆرە کچانە جوان بوون بەلام ئەم جوانییە لە کەم ئەقلی و گیلیانی کەم نەکردبوو ھە.

دەستم کرد بە دروستکردنی گریمانە ی ھەلە کە گوا یە ئەمە رووی راستی مینە یە، ئەم خۆ دەرخستن و درامایە بەم شیوہ ناوازە و زیرەکانە یە ئیشی ئافرەت نەبیت چییە؟ ئەمەش بە بیرکردنەو ی تەمەنی ھەرزە کاریم مینە ی وانا لاوازی و نامەنتقی و نا ئاقلانی بوون. نەمدەویست بۆم بە ھیچکام لەو شتانە. ھەکو کچە مسولمانیکی قوتابخانە دوا ناوہندیەکان، ھەستم کرد کە ناتوانم شوین ئەو نمونانە ی مینە ی بکەوم، باشترە کە تەنانت ھەولیش نەدەم کچانە دەرکەوم، لای من مینە ی کچانە وانا گیل، لە شفرۆش و نا پۆشتە. باشترە کە پانتۆلیکی پان و قەمیسکی گەرە و حیجابە کەم بپۆشم کە زۆر کورانتر دەرمدەخات. ئاوا بۆ فیزانە یە بەلام شکلیکی پیاوانە شە. روون بوو کە مینە ی و بۆ فیزی پیکەو ھەلناکەن!

دەمزانی کە لە میسر، زۆرینە ی ئافرەتان بالاپۆشن، خیمار و عەبا ی دریز و پان دەپۆشن، بەلام نەمدەزانی کە چۆن ئەو وینایە لە میسر ھوہ بگۆیزمەو ھە بۆ قوتابخانە یەکی دواناوەندی ئەمریکی نامۆ بە ئیسلام! شوپنیک کە پۆشین ی پۆشاک ی جیاواز و دەگمەن واتای ئەو ھوہ بوو کە زۆر بویریت. بەمجۆرە بۆشاییە ک دروست بوو، ئەویش ئەو ھوہ بوو کە ھەموو ئەو ھو ی درکەم پۆ دەکرد ئەو ھو ھو کە نەمدەویست بۆم بە مینە ی لاوازی

کچانه. بهلام نهمدهزانی که پئویسته ئارهزووی چی بکهه؟! نهمدهزانی که کرۆکی مئیته تی چیه؟! ههموو ئهوهی درکم پئ ده کرد ئهوه بوو که ئاستیکی بالای خو به گه وره زانینه. هیچ شتیکی بههیزم نه بوو که له پالیدا که سایه تیم بنیاد بنیم، وه کوو ئافره تیکی گهنجی مسولمان که به تهواوی بوونیه وه دهستی به خاکی بوونه وه گرتوو.

به رهو فیمینیزم.

به شی پینچ - خالی تیکشکان

به تهاوی بیرم نیبه یه که مجار که ی بوو که گوئیستی وشه ی
 «فیمینست» بووم یا خود زانیم که ئافره تیکی فیمینست چۆنه،
 چونکه ئیدی فیمینیزیم له هه موو شوینیکه که بو ی ده رویت، له هه موو
 جیگه یه ک ده بیینیت و ههستی پیده که یت. کۆمه لگه ی ئه مریکی که وتبووه
 نیو داوی فیمینیزمه وه، چونکه فیمینیزم توویکی چیندراوی لیبرالیزم و
 سیکۆلاریزمه، و زۆر به توندی گریدرابوو به تاکگه رای و سه ره خۆبیه وه.
 بیرمه که سالی یه که می خویندیم بوو له خویندنگه دواناوه ندیبه که م،
 گۆرانیه کانیه (چاره نوسی منداله که و ئافره تی سه ره خۆ) به رده وام له رادیو
 ل ده درانه وه، ته واوی ساله که هه موو روژیک گوئیستی ده بووم، ته نانه ت
 له و کافیه ش که داوی خویندیم کارم تیدا ده کرد:

“Question, tell me what you think about me

I buy my own diamonds and I buy my own rings

Only ring your celly when I'm feelin' lonely

When it's all over please get up and leave.

Question, tell me how you feel about this

Try to control me, boy, you get dismissed

Pay my own fun, oh, and I pay my own bills

Always fifty fifty in relationships

The shoes on my feet, I've bought it

The clothes I'm wearing, I've bought it

The rock I'm rockin', I've bought it

'Cause I depend on me if I want it...I depend on me

If you're gonna brag make sure it's your money you
flaunt

Depend on no one else to give you what you want..."

وهها بیرۆکه گه لێکی بیزراو و ژه هراوی، که له نوسراوه کانی فیمینیزمه وه سه رچاوه یان گرتبوو، هینده یتر میشکیان ژه هراوی کردم. «خۆم پارهیی پیداو یستییه کانی خۆم ده ده م»، «پشت به هیچ کهس نابهستم له به خشینى ئه وه ی که ده مه ویت بیبه خشم»، «رێگه ناده م هیچ پیاویک کۆنترۆلم بکات، چونکه کۆنترۆلکردنم ویستی پیاوانه» ئه مانه له دروشمه پیروژه کانی مینه ئازاد و سه ره خۆکان بوون، که وابه ببه به ئافره تیکی به هیز و سه ره خۆ، تا وه کوو ده توانیت باشتر و به توانا تر به و تا ده کریت دووره په ریزبه له پیاوانه وه. زۆر پیاوانه ره فتار بکه. دروسته گه ر بلیم که یفم به و بیرۆکه باوه ده هات که مینه تی به لاوازی و پیاوه تیشی به هیزه وه په یوه ست ده کرد. بۆیه ش که متر گرینگیم به م بوونم ده دا و هه ولم ده دا په ره به «هیزم» بده م.

به رده وام مه شق و راهینانم ده کرد له ماله وه، له خویندنگه ش خه ریکی یاری تۆپی پێ بووم، سالی یه که می زانکۆشم هه ولی یاری بۆکسینم ده دا (له گه ل ئه وه ی هیچ چه زم لێ نه ده کرد). زۆر وریایانه هه ر نیشانه یه کی

ئەو لاوازىيەم دەشاردەوہ كە سەرچاوەكەى (مى بونم بوو) لە پشت پەردەى «بەتوانايى و سەربەخۆييەوہ».

هاورپىكانى سالى يەكەمى زانكۆم ھەموويان وەكوو كچىكى بى ھەستى كورئاسا دەيان بينيم، كچىك كە پىي وايە «پياوان****»، وەك كچىك كە وەرزىش دەكات و ھەرگىز پۆشاكى پەمەى و درەوشاوە ناپۆشيت. لە لاى كچە ھاورپىكانم دەمووت كە فېمىنىست خوازم، ھەر خۆى ئەوانيش دركيان بەوہ كردبوو. لەگەل ئەوہى ئەمە بەشپىك بوو لە من، بەلام زۆر وريايانە لە كونجىكى ناخمد لە چاوى ھەمووانم شارذبوہوہ، ھاوشپوہى شتپىك كە زۆر لەبارەيەوہ نىگەرەن بيت و واى بە پىويست بزانيت كە نەپىنى بيت. ئەوہ سروشتى ميبەتى بوو كە نەيدەويست بەردەوام سەربەخۆ و بەتوانا و بى ھەست دەرەكەويت، بەشە لاواز (مىينە)كەى فیتەرم بوو كە دەيويست خىزانى خۆم و ھاوسەرىك كە خۆشبويم و چەند مندالىكم ھەبىت كە پەرورەديان بكەم، بەلام لەو گفتوگويانەم كە شەوانە لە بەشە ناوخۆى لەگەل ھاورپى مسولمانەكەم دەمكرد كە تيايدا كچەكان گالتهيان بە ھاوسەرگىرى دەھات، زياتر توندگىريان كردم لەسەر ئەو باوہرەى كە ھىچكات نەمەويت ھاوسەرگىرى بكەم.

يەكپىك لە ھاورپى مسولمانەكانى زانكۆم، كە زۆر لە من كورانەتر بوو رۆژپىك بەلپىنى ئەوہمان بە يەكدى دا كە ھىچكات ھاوسەرگىرى نەكەين. كى پىويستى بە پياو ھەيە؟! بەم پىيەش سالانىك ھەولم دەدا كە تا دەكرىت بەتوانا و پياوانە بم، بەلام ئەم كارەم سەرلپيشيواو و ئالۆزترى كردم. من پىچەوانەى سروشتەم رەفتارم دەكرد، ويستەكانم كپ دەكرد. خەرىك بووم لە دژى فیتەرم دەجەنگام.

بىرمە لە وەرزى پايزى قوناعى يەكەمى زانكۆمدا كچىك ئىمىلپىكى نارد بۆ گروپەكە و ئاگادارىكردىنەوہ لەوہى كە فرۆشگای (H&M) مۆدە (كە

فرۆشگایه کی فرۆشتنی ملیچ بوو نزیك گۆره پانی هاردقارد) داشکاندنیکی گهوره ی بۆ ملیچه کانی کردوو، که زۆر جار کچه مسولمانه کان وه کو سهرپۆش به کارمان دههینا، جا رهنگی زۆر جوان و درهوشاوهی تیدا بوو، ههندیکیشیان گولینگی زۆر جوانی پیوه بوو. کچه که زۆر به پهروشهوه له ئیمیلکه دیدا وه سفیکرد، من ئه و ئیمیلهم وه کوو سوکایه تی و به کهم بینینیکی که سی خوینده وه و زۆر به خیرای نابهرپرسانهش وه لامم دایه وه که تهنا ته بیرکردنه وه لیشی شهرمه زارم دهکات. نووسیم: «باشه، چی ئه گهر کچیک نه یه وی ت سهرپۆشیکی درهوشاوه و گولینگدار له سهر بکات؟!»، قسه ی زۆر نه گونجاو و ناپیویستی له و جوړه، قسه گهلپکی زۆر دوور له که سایه تی منه وه. من ئیمه یله که یم به و جوړه وه رگرت و زۆر پهستی کردم، تا ئه و راده یهش ههستیار بووم و پیشم نه زانیبوو! ده بوو چهزم له رۆشتن بۆ ئه وی کردبا و رهنگه گهر رۆشتبام سهرپۆشیکی جوانم کریبا، به لام ههستم کرد که نابیت بچم، ئه سلهن ناتوانم بچم. به پیویستم زانی له سهر ئه و رهفتارانهم به ردهوام بم، ههسته مینه کانم بشارمه وه. ده ی خو ناکریت لاوازییه کانم نیشان بدهم، ده بیت به توانا ده رکه وم نه ک گیل و کچانه رهفتار بم.

له لایه کی تریشه وه ئه و کچه زۆر به ئاشکرا ده باره ی ئه و شتانه ده دو!! ئه ری ههست ناکات که کچ بوون تا ئه و ئاسته، خراپه؟ ئه ری خه ریکی چییه؟ ئیمه ریگه به کچ بوونمان نادهین جا گرینگ نییه له ناخه وه چهنده هیوای پی بخوازین. ده بیت پشت له لایه نه مینه تییه که مان بکهین. له و حالته نه مده زانی که تهنا ته ئه وه چ شتی که ئه وهنده مینه تیم له لا نه ویستراو دهکات. کۆمه لگه یه؟ ئیسلامه؟ یاخود هه ردووکیانه؟ ئه وکات پیماوو که ده شی ت هه ردووکیان بیت. نه ریته کانی کۆمه لگه ی مسری و ئه مریکی له لایه ک و ئیسلامیش له لایه کی تره وه، مینه تی قه ده غه یه! نیشاندانی هه ر ئاماژه یه کی مینه تی قه ده غه یه، بۆیه منیش له خو می

قەدەغە دەکەم.

روداویکی تری قۆنای یەکەمم بیرە کە لە خولیکی فیربوونی زمانی عەرەبی بووم رۆژیک درەنگ تەواو بووین، نزیك هەشت بۆ نووی شەو دەبوو، دنیا تاریک بوو. فیرخوازەکان شوینەکەیان جیھیشت و هەرکەسەو بەرەو ژوورەکەیی خۆی رۆیشت، براهەک کە لەو ناوہ پیاسەیی دەکرد ئیمەیی بینی کە شوینی مانەوہمان دووربوو لە فیرگەکەوہ و پیویستی دەکرد کە رینگەپەکی دریز بپرین بۆ گەشتن بە شوینی مانەوہمان، گەیشت پیمان و ئاوردیابەوہ، پرساری کرد کە «خوشکەکانم پیویستتان بەوہ هەپە کەسیک لە دواتانەوہ چاودیریتان بکات؟» زۆر میہربانانە پیشناری ئەوہی بۆ کردین کە لە دواي ئیمەوہ بیت و چاودیریمان بکات تاوہکوو بەو شەوہ درەنگە بەتەنیا بە نێو ئەو خویندکارە مەست و پیابوہ نامۆ و بیتانانەدا تینەپەرین. شوینەکە زۆر ناسەلامەت و ناپاریزراو بوو، ئەوہش پیشناریکی زۆر مەردانە و جوامیرانە بوو. منیش یەکسەر هەلچوووم و نەمتوانی تۆرەپییەکەم کۆنترۆل بکەم، چونکە وەکوو سوکایەتیکەت بوو بە کەسایەتیم. چۆن بویری ئەوہی هەپە کە ئەوہندە راشکاوانە بە لاواز و بیتوانا و بیدەسەلاتم ببینیت؟! چۆن بویری ئەوہی هەپە ئەوہندە راشکاوانە بلیت کە من پیویستم بە پاریزگاری لی کردنە، تاوہکوو لەو پیابوانە پاریزراویم! ئەو زۆر بە ئاشکرا دەلیت من لاوازم و ئەو بەهیزە، و پیویستم بەوہ هەپە یارمەتیم بدات! من پیویستم بە پیابۆک نییە یارمەتیم بدات، ئەگەر بە پیشناریکەیی رازیم، ئەوا جەنگەکەم دۆراندووہ و بە دۆرانەکەش قایل بووم! خۆم دانم بە شکست و لاوازی خۆمدا ناوہ و بە بی پشت بەستن بەوانی دی هیچم لە دەست نایات. بەم جۆرەش کچیکی دەستەپاچە و بیدەسەلات و ژیردەستە دەبم، بیکەلک و گەمژە رپک هاوشیوہی ئەو کچانەیی کە رۆزانە لە خویندنگە دەمینین، بۆپە نەخیر سوپاس پیویستم بە یارمەت نییە. زۆر ساردوسرانە پیشناریکەم رەتکردوہ و بیتاکانە

و بهو پهری تورپیهوه بهرهو مال رۆشتمهوه. ههستم به سه رلیشیواوی و پهله پهل ده کرد، باشه بۆچی ئه وهنده گه وانه رهفتارم کرد؟! باشه بۆچی ئه و یارمه تییه رهتکردهوه که بهوپهری دلسۆزی و میهره بانیهوه پیشنیار کرابوو؟! من کهسیکی زۆر نیان رهفتارم که زۆر به ده گمهن تورپیه و وه رهس ده بم، باشه بۆچی یه کسه ر تورپیهوو؟! ئه ی ئه وه میهره بانانه نییه کهسیک به هه مان رپگه ی تۆ له شه وپکی تاریکدا رپ بکات تاوه کوو له و مه ترسیانه بتپارزیت که ئه گه ری پیشه اتنیان زۆره؟! به و جوړه پاریزراوتر ده بیت، مه گه ر نا؟! ئا فره تان هه میسه رووبه رووی تانه و تواج ده بنه وه له و شه قامانه! بۆچی ههستی خو به زلانییم زۆر له سه لامه تیم له لام گرینگتره؟! ئایا دلنیا بوونه وه له وه ی که هیچ کات له لایه ن پیاو پکه وه پاریزگاریم لینه کراوه له سه لامه تیم گرینگتره له لام؟ بۆچی شار دنه وه ی بیده سه لاتیم ئه وهنده له لام گرینگه؟ له خو م تینه ده گه شتم، هه موو شت زۆر ئالۆز بوو.

زۆر ههستم به سه رلیشیواوی و گیزی و ونبوون ده کرد. ههستم به شیواوی خو م ده کرد به لام نه مده توانی خو م له و په رته وازه ییه رزگار بکه م، هیچ شتیکم نه بوو دهستی پیوه بگرم. نه مده زانی که بۆچی پیاوان و ئا فره تان زۆر له یه کدی جودان، و بۆچی خانم بوون ئه وهنده شتیک خراپ و نه ویستراوه، یان ئه سلن بۆچی من شه رم له مییه تیم ده که م به راده یه ک که ده یشارمه وه بو ده ربازبوون لی؟! ئایا ئا فره تان ته نیا فیژرتیکی خراپی پیاوان و بهس؟! ئایا پیاوان به ره مه ئه سلیه که ن و ئا فره تان له به رگیراوه ساخته که ن؟! ئایا ئا فره تان له به رگیراوه یه کی بیژراوی پیاوان؟! ئایا ئا فره تان له ئاستیکی خوارتری پیاوانه وه بوون؟! گه ر به و جوړه یه، بۆچی خودا دروستی کردین تاوه کوو به و جوړه بین؟! بۆچی ناکریت هه موومان شیوه ئه سلنی و خه وش و به هیزه که بین، پیاو پکی به توانا و لیها توو بین؟ شه وپک که ئه م بیره ئالۆزانه به روکی میشکیان

گرتم، ناخودئاڭایانه قورئانه کهم هه لگرت، بهو ئومیده ی ئاشنایه تییه که ی
ئه و په ژاره و په رتییه ی می شکم دالده بدات و چاره سه ری بکات. سو پاس
بو خودا! به ره و وه لامه که رینوینی کردم.

ته نها ئایه تیکی قورئان.

به شی شه ش - پینوینی قورئان

گه‌یشتن به‌وپه‌ری ماندووویه‌تی! زۆر ماندوو‌بووم له‌وه‌ی وا له‌ ژیان پروانم که بریتیه له‌ کپیرکییه‌کی دوانه‌هاتووی نیوان نیر و می! ماندوو‌بووم له‌ پیوستیه‌تی به‌راوردکردنم به‌ پیاوان و به‌رهه‌لستی کردنیان تا‌کوو توانام بۆ خۆم و ئەوانی تریش به‌سه‌لمینم. زۆر ماندوو‌بووم له‌ هه‌ولدان بۆ بردنه‌وه‌ی ئەو جه‌نگه‌ی که له‌میژه‌ دۆراندوومه. من جه‌نگاوه‌ری جه‌نگی‌کی دۆرا‌بووم و ئەوه‌ش هینده‌ی تر هیز لئ‌ پراوی ده‌کردم، نه‌شم ده‌زانی چۆن لئی ده‌رچم!

زانکۆ یه‌که‌م شوین بوو که له‌ مال‌ دوور‌یخستمه‌وه، هه‌ولئ‌ دۆزینه‌وه‌ی ریگه‌یه‌که‌م ده‌دا تا‌وه‌کوو به‌بی‌ خیزانه‌که‌م زه‌مینه‌یه‌کی له‌بار بۆ خۆم بسازیتم. هه‌رکاتیکیش هه‌ستم به‌ نادنیایی و نیگه‌رانی ده‌کرد سروشتیه‌ن به‌ شتیکی ئاشنا ده‌گه‌شتم. الحمدلله، قورئان به‌شیکی هه‌ره‌ گرینکی سالانی پینگه‌یشتنم بوو، هه‌روه‌ها خویندنه‌وه‌ی ئاسوده‌ی ده‌کرم. پوژیک له‌ ژوره‌که‌م له‌ به‌شه‌ناوخۆیی، قورئانه‌که‌مم ده‌ره‌ینا و ده‌ستم کرد به‌ خویندنه‌وه‌ی، هه‌مان کیشه‌ کۆنه‌که‌ی کپیرکیی نیوان نیر و می له‌می‌شک‌مدا ما‌بوو. نا‌خودئا‌گایانه‌ قورئانه‌که‌م کرده‌وه و چاوم که‌وته سه‌ر ئایه‌تی (چل و هه‌شتی) سوره‌تی (المائده):

{وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَا جَاءَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ} [المائدة-٤٨]

واتا: «ئیمه قورئانمان هاوړئ له گهڼ هه موو حه قیقته و راستیه کدا بو تو دابه زاندووه، راستی و دروستی کتیبه کانی پېش خوښی دیاری ده کات و چاودپړه به سهر هه موویاندا، بهو بهرنامه یه ی خودا ناردوویه تی دادوهری بکه له نیوانیاندا و شوین ئاره زووه کانیان مه که وه و لهو راستیه لامه ده که بو ت ره وانه کراوه. بو ههر لایه کتان بهرنامه و پرؤگرامی تایبه تمان بریارداوه خو ئه گهر خودا ویستی له سه ربا ههر هه مووتانی ده کرد به یه ک ئوممه ت و گه لیک یه ک پارچه، به لام ویستی وایه بهو جیاوازیه تاقیتان بکاته وه له وه ی پپی به خشیون (تا به هو ی عه قل و ژیریتانه وه شوینی پیغه مبه ری ئیسلام بکه ون). ده ی که واته زور به په له ی و پېشپرک بکه ن بو هه موو خیر و چاکه یه ک، دلنیاش بن که هه مووتان ده گه رپنه وه بو لای خودا، ئه و کاته هه والی ته واوتان پپ ده دات ده رباره ی ئه و شتانه ی که کیشه تان له سه ری هه بوو.»

ئهم ئایه ته ده رباره ی جیاوازی ره گه زی نییه، به لکو ده رباره ی ئه وانه یه که خاوه ن ئایینی جودان، له گه ل ئه وه شدا کاتیک ئه و شه وه ئه و ئایه ته م خوینده وه له گه ل خودی خو م له جه نگدا بووم تاکوو هه ست به زه حمه تیه کانی م بوونم بکه م، هه رچه ند هه موو هه ولی خو م دابوو تائه وه ی وه کوو ئیریک ره فتار بکه م. له پر شتیک به مېشکمد هات، که گه وره ترین شوک بوو له ماوه ی هه ژده سالی ته مه نمدا! دپر به دپری ئهم سوپه ته م خوښ ده ویت، به ش به به شی ئهم سوپه ته مانایه کی قولی هه یه، بایه خپک که پېشتر درکم پپ نه کردبوو سه رباری ئه وه ی که پېشتریش هه مان به شم خویندبووه وه. کۆمه له وانه و چاره سه رگه لیک له لام گه لاله بوون که پېشتر هیچکات درکم پپیان نه کردبوو:

یەكەم: چۆن داوهری بکەم لەنیوان شتەکاندا؟!

دوو رێگهی داوهریکردن ههیه له نیوان هەر شتێک دا: یان به پشت بهستن بهو قورئانهی که له لایه ن خوداوه بۆمان نێردراوه، یانیش به پشت بهستن به حهز و ئارهزوهه بێ بنه ماکانی مرۆف. بهشی یه کهمی ئایه ته که جیاوازی کردنیکی راسته و خۆیه له نیوان دوو شت: الحق (راستی) له گه لّ أهواء (ئارهزوه). خودا زۆر بهروونی پیمان ده فهرموویت که کامیان هه لّ بێترین: (راستی) ههروه کوو ئاماژهی پێده دات.

دووهم: بیکردنه وه یه کی ژیرانه یان بریارێکی گه مژانه!

له دوو دێری یه کهمی ئایه ته که دا، خودا به دوو شت فهرانمان پێ ده کات، یه کێکیان ئه رێنیه و یه کێکیشیان نه رێنی. یه که میان «داوهریکردن» ه و دووهمیشییان «شوین نه که وتنی ئارهزوهه کانیا ن». ه. وا تێگه شتم، مه به ست ئه وه بێت که دوو رێگه هه یه بۆ چاره سه رکردنی هه ر کیشه ک و چۆنیه تی مامه له کردنم له گه لّیدا: یه کێکیان بریارێکی ژیرانه بێت، تا وه کوو داوهرانه ده رکه و پێت، یه کێکی تریشیان شوینکه وتنیکی کویرانه ی بێر و ره فتاری ئه وان ی دی بێت.

روون بوو که من دووهمیان جیبه جێ ده کهم! کویرانه شوین ئارهزوه و فهران ی کۆمه له یه ک که وتبووم که ئاراسته که ری بیکردنه وه، شیوازی پۆشینی جل و بهرگ، ره فتار و بونیاتم بوون. چه ندین سالّ به ئه قلییه تی «پیاو خراپه و ئافره ت فریشته یه» ئازاری خۆم ده دا. له گه لّ ئه وه ی ئه م ئه قلییه ته، ئه قلییه تی ره سه نی خۆم نه بوو، به لکوو به هو ی رێگه پیدانی خۆمه وه ئه و بێرۆکه ژه هراوییه تیکه لّ به ئه قلییه تم بوو بو!

سێیه م: جیاوازییه به مه بهست دروستکراوه کان

دواتر خودا دهفه رموو پت: «بۆ هەر لایه کتان بهرنامه و پرۆگرامی تاییه تمان پریراداو» هه میسه پیمو ابوو که ئافره تان روویه کی لاوا تر و خراپتری پیاوان، ئییه له بهرگیراوه یه کی خراپی پیاوانین. پیاوان له ئاستیکی بالادان و ئافره تانیش به جوړیک کهم ئه هینن له ئاستی ئه و ستاندارده بالایه دا. پیاوان بهرهمیکی سه ره کی بوون و ئافره تانیش بهرهمیکی په راویزخراو و بیکه لکن، به لام کاتییک ئه م دهقه ی قورئانم خوینده وه، بۆم ده رکه وت که هه موو ئه و بیرو کانه هه لهن. خودا باشترین دروستکاره و پیاوان و ئافره تانیش له یه کدی جودان، هه یج کامیان له بهرگیراوه یه کی باش یاخود خراپی یه کدی نین، به لکوو دوو دروستکراوی ته واو جودان. پیاو و ئافره ت دوو دروستکراوی لیک جودای دروستکارن. دروستبوونیشیان مه بهست و ئامانجیکی له پشته، دوو بهرهمی جوداش دروستکارون که ههردووک به شیوازی تاییه ت به خویمان بهرنامه پرۆگرامون و هه ریه ک تاییه تمه ندی تاییه ت به خویمان هه یه.

چواره م: له پای چی؟! هه بوونی ئه م جیاوازییانه به خاتری چی؟!

له به شی دواتری ئایه ته که دا خودا دهفه رموو پت: «ئه گه ر خودا ویستی له سه ربا هه ر هه مووتانی ده کرد به یه ک ئومه ت و گه لپکی یه ک پارچه»، ده کرا هه موو گرو ی ئاده میزاد پیاوان بن، یاخود هه موو ئافره ت بن، یاخوود دروستکراوی تر بن، دروستکراوی بی ره گه ز بن، به لام ویستی خودا به جوړه نه بوو، بۆچی ویستی خودا به جوړه نه بوو؟! وه لامه که له به شی دواتری ئایه ته که دا هه یه

پینجھم: ھۆکاری جیاکاریبهکان!

«بهلام ویستی وایه بهو جیاوازیه تاقیتان بکاتهوه، لهوهی پپی بهخشیوون.» ئەمه دلخوازترین بهشی ئەم ئایهتهبوو لهلای من، ئەو بهشهی که لهپر گهړاندمییهوه بو ناستیکی بالای ئاسوودهی و تیگهشتووی. ههموو ئەمانه تاقیکردنهوهن و ههموو مرۆفیکیش تاقیدهکریتهوه. ئیره شوینی تاقیکردنهوهتانه، هیچ کهسیکیش له زهحمهتی ئەم تاقیکردنهوه و لپیچینهوهیه دهربازی نابیت، ههموو ئەوهی بهسهرمان دیت، تهنانهت ئەوهشی که ویستمان لهسهرییهتی و بۆمان پیشنایات تاقیکردنهوهی خوداییه. لانیکهمن پاش درکردنم بهوهی که تاقیدهکریمهوه باشتەر دهتوانم لهگهڵ باروودۆخهکاندا مامهله بکه، ههر زوو ههست به باشی و ئاسودهیی دهکه، چونکه ههموو ئەمانه تهنیا تاقیکردنهوهیهکه و تیدهپهپیت.

شەشەم: چۆن لهم تاقیکردنهوهیه سهرکهوتوو بم؟!

پاش ئەوهی بهئاگا هاتمهوه که له تاقیکردنهوهدام، پرساری داهاتووم ئەوه بوو که چۆن لهم تاقیکردنهوهیه سهرکهوتوو بم؟! وهلامی خودا بهمجۆره بوو: «دهی کهواته زۆر بهپهلهبن و پپشپرکێ بکهن بو ههموو خیر و چاکهیهک.» کردهوهی چاکه ئەنجام بدهن! ههر ئەوهنده به سادهیی، وهلامیکی دهسهوستانکهه و قهناعت پپهینهه، ئەوهنده روون که ئەشیت سهرلپیشیوینهه بیت! رپک پپچهوانهی ئەو بیره پۆخلهوات و ئالۆزانهی که سالانیک میشکی خۆم پپوه سهرقال کردبوو. ئەو بیرۆکه ههلانهی که وهلامهکهی بهرههستی کردنی پپاوان و گورزلیدانیانه، تاوهکوو لهوان باشتەر، گهورهتر، بههیزتر، بهتواناتر و خۆراگرتین! ههرکارپک که ئەوان دهتوانن ئەنجامی بدهن، ئپوه باشتەر لهوان بهئهنجامی بگهیهن.

هه ره سهینان به مئیته تیم و کپکردنه وهی ههسته کانم خیانهت نه کردنه له ئافره تیبونم، نهک له بهرئه وهی دهمه ویت به وچۆره بم، به لککو له بهر ئه وهی مه حکوم به سه لماندنی به ها و پینگه م بووم له بهرانبه ر پیاواندا تا کوو هاوتای ئه وان بم. به راستی ئه و خۆسه لماندنه کارپکی وه پره سکه ر، دوانه ها توو، مه حال و بیهوده بوو.

ئه وهی سه رسور هپنه ره بریتیه له ساده یی وه لامه که! واز له سه رنج خسته نه سه ر پیاوان به پنه، ئاره زووی به ره له سستی کردنیان و سه لماندنی هپت له بهرانبه ریاندا نه بیت، له بیریکه و به س. له بری ئه وه سه رنجت له سه ر خۆت و ئه رکه کانی خۆت بیت، کرده وهی چاکه ئه نجام ده، ئا ئه وه یه ئازاد بوون. ئیتر که ئه و کارانه م ئه نجامدا ئه و قورساییه ی پيشوو له سه ر سینه م نه ما، توانیم جارپکی دی به هه سستی هه ناسه دان شاد بمه وه. ئه و بارگراییه ش که شان کانی شه که ت کرد بووم، له هه وادا به هه لم بوو!

حه وتهم: کۆتایی...

«هه مووتان ده گه پنه وه بۆ لای خودا، ئه و کات هه وائی ته وواتان پیده دات ده رباره ی ئه و شتانه ی که کیشه تان له سه ری هه بوو.»

دووباره! ئه م رسته یه بوو به حه وان هه وه یه کی بی شو مار بۆ دل و ده روونم. کاتیک که سیک به تاقیکردنه وه یه کدا تیپه ر ده بیت، له کۆتایی تاقیکردنه وه که یدا هه م به ئه نجام و هه میش به وه لامی پرسیاره دوانه ها تووه کانی شاد ده بیت. به م پیه ش له کاتی گه رانه وه مان بۆ لای خودای مه زن و پایه دار، وه لامی ته واو ی پرسیاره کانمان پێ دده توه و بهرچا وروونیشمان ده کات له هۆکاره کانی جیا واز بوونمان.

چ ئه قلییه تیکي ژیرانه یه؟! دیسان لیره شدا سه رنجه که له سه ر خودا و

په یوه نډیمه له گه‌ل ټه‌ودا، نه‌ک سه‌رنج و په یوه نډیم له گه‌ل مروټیک له ره‌گه‌زی به‌رانه‌ردا. چی دی پیاوان له‌و وینه دارپژراوه‌ی می‌شک‌مدا نه‌بوون که هه‌میشه ده‌بوو وه‌کوو به‌شیک له‌ کیشه‌که هه‌بن، به‌لکوو ته‌واوی پرۆسه‌که ده‌رباره‌ی خۆم و خودام بوو، ده‌رباره‌ی ټه‌و کرده‌وه چا‌کانه‌م بوو که ده‌بوو به‌ر له‌ گه‌رانه‌وه‌م بۆ حزووری په‌روه‌رینم ټه‌نجامیان بده‌م.

له‌ کۆتاییدا، کۆتا وشه‌ی ټه‌م ټایه‌ته **{تَخْتَلِفُونَ}**، «جیاواز بوون»، ملک‌چ بوونیک‌ی تری ویسته‌کانم بوو بۆ جیاوازییه‌کان. جودابوونه‌کان هاوتای سه‌رجه‌م شته‌کانی تر به‌وجۆره‌ بوون که ده‌بوو بین. منیش گه‌رامه‌وه بۆ فیتره‌تم، بوومه‌وه به‌و که‌سه‌ی که ده‌بوو بېم! چی تر هیچ شتیک له‌ ټارادا نییه‌ که پېویسته به‌ نیگه‌رانی و خه‌م لڼ خواردن و نادلنیاییم بکات. ده‌شپت خود پېوانه‌ بکه‌م به‌خاتری ټه‌وانی دی؟! پېویسته چی و بۆ کی‌ی به‌سه‌لمینم؟!

[سوره‌تی المائیده، ټایه‌تی ٤٨] نه‌ ټه‌م ټایه‌ته جوا‌نه له‌بیر ده‌که‌م و نه‌ ټه‌و کاریگه‌رییه‌ قه‌شه‌نگه‌ش که له‌سه‌رم جیی هیشت. کاریگه‌رییه‌ک که برست لپراوی کردم، ده‌بوو چه‌ند جاریک ټه‌م ټایه‌ته بخوینمه‌وه، پاشان قورټانه‌که دابخه‌م له‌ کاتیکدا په‌نجه‌م له‌سه‌ر په‌ره‌که‌یه، به‌مجۆره‌ ده‌توانم هه‌موو به‌شه‌کان له‌ می‌شکی خۆمدا کۆبکه‌مه‌وه و یه‌کیان بخه‌م. پاشان قورټانه‌که بکه‌مه‌وه و جاریک‌ی دی بیخوینمه‌وه. به‌لڼ ټه‌مه ټه‌و وه‌لامه‌ بوو که ساله‌هایه‌ بۆی ده‌گه‌رپم. الحمدلله!

هیچ جه‌نگیک له‌ ټارادا نه‌بوو، هه‌رگیزیش هیچ جه‌نگیک بوونی نابیت، هه‌موو ټه‌وانه‌ دروستکراوی می‌شکی خۆم بوو، که له‌ که‌لتور و کۆمه‌لگه‌که‌ گه‌وجه‌که‌ی می‌گه‌را‌کانه‌وه‌ وه‌رمگرتبوون. می‌گه‌راییه‌ک به‌و هه‌موو دژیه‌کییه‌ نالۆژیک‌ی و ناته‌باییه‌ مه‌عریفی و دووبه‌ره‌کی و ئیره‌یییه‌وه. ئیتر ټازاد بووم له‌و به‌سته‌ره‌ بېمانا و به‌مه‌به‌ست دروستکراوانه‌ی که سالانیک کردبووم

به باریکی قورس به سه ر خۆمهوه. تهواوا! نه مان.

چه ند سالیکی خایاند تا کوو به تهواوی بیره پهرت و ئالۆزه کانم رییک
بخه وه مه و ئه قلییه تم راست بکه مه وه، خووه کۆنه کانم به زه حمه ت
له ناوچووم..

رییک ئه و کاته، بوو به ده سپیکی گه شته نوویه که م.

بهشی حهوت

به ته نیا شهویک وازم له هه موو بیره فیمینستیه کانم نه هینا!

پۆژیک کوریکى گه نچ له زانکۆی (هارفارد) داواى لیکردم که یه کیک له ههژماره که سییه کانی باوکمی پێ بدهم، تاوه کو ده باره ی هاوسه رگیریمان قسه بکهن، منیش یه کسه ر توشی دله راوکێ بووم. گه رامه وه سه ر بیرکردنه وه په رت و جه نجاله کانی نیو می شکم: «ئوو، نه خیر! ئەم کوره ده یه وی ت هاوسه رگیریم له گه ل بکات؟! بۆچی؟! ئایا من له و کچانه ده چم که پێشتر ده یویست هاوسه رگیریان له گه لدا بکات؟! به و چه شنه ش لاواز دیارم، یاخود به جۆریکم که نه توانم ئه رکه کانی خۆم راپه رپنم به بی ئه وه ی پیاویک یارمه تیم بدات؟! من چ جۆره توانایه ک پێشانی خه لکی ده ده م؟ لاواز دیارم یان به توانا؟ ده یه وی ت چی بلیت؟! بۆچی ده یه وی ت هاوسه رگیری له گه ل مندا بکات?!» هه ربۆیه ره تم کرده وه! چونکه به تپروانیی من هاوسه رگیری بۆ که سه لاواز و بی توانا و به ندرکراوه کانه، منیش که سیکی ئازاد و سه ره به خۆ بووم! به لام داواى ئەم ره تکردنه وه خیرایه یی خواز بینیکاره که به بی هیچ پاساویک، سالی دواتر که بۆ دووه م جار داواى لێ کردمه وه زیاتر بیرم کرده وه. (به لێ، ئەو پیاوه داماره دوو جار پێی وتم. پاش چه ند جار یک گفتوگۆکردن سه باره ت به م باسه له گه ل خیزانه کانمان، به نابه دلایه وه وتم: «به لێ». به لام هه ستم به نادلنایى ده کرد نه مده زانی که نادلناییه که م به هۆی ئه وه وه بوو، یاخود تپروانییه کانم سه باره ت به ره گزی به رانه ر و هاوسه رگیری... هتد.

سوپاس بۆ پهروه ردار، له کۆتا سالی کۆلیژمدا هاوسه رگیریمان کرد،

واته له قۆناغی چواری کۆلیژ کەسیکی هاوسەرداربووم، بەلام هیچ کام لە هاورپکانم لەو تەمەنەدا هاوسەرگیریان نەکردبوو. هەموویان سەرنجی ئەوەیان دابوو کە چەندە گالته جارانیە تاکە کچی گروپە کەمان کە بەهەموو جۆریک دژی هاوسەرگیری بوو، ئیستا خۆی یە کەم کەسە کە هاوسەرگیری کردوو. ئەو کچە ی سۆپندی خواردبوو هیچ کات هاوسەرگیری نەکات!

پاشان قۆناغی چوارم تەواو کرد و دەرچووم، بەلام نە کاریکی باشم هەبوو نە پرۆگرامیکی باشی تایبەت بە دەرچووان تا خۆمی لێ ناونوس بکەم، تەنانەت کاری خۆبەخشیش نەبوو بیکەم، هیچ شتیکی نەبوو. خەریک بووم دەبووم بە ژنی مألەو، هەر ئەوەندە. هاوپۆلەکانی ترم هەر زوو دەستیان کرد بە کارکردن لە بواری پزیشکی و یاسا و چەندان بواری تر لە (وۆل ستريت) چونکە دەرچووی هارفارد بوون، منیش کە دەرچووی هارفارد بووم یە کەم سألّم وە کۆ ژنی مألەو بەسەر دەبرد. بەلێ...

ئەم بابەتە بۆ ماوەیەک لە مپیشکم مایەو، هەر وە کۆو بۆچوونە کۆنەکانم دەربارە ی فیمینیزم و ئەو ئامانج و دەسکەوتانە ی کە لیبەو بە دەست دین، هەستم بەو دەکرد کە کورسییەکی خۆیندەم لە زانکۆی (هارفارد) بەفیرۆداو. لەوئ پیت دەلین دەبیت دەرچوون لە وەها دامەزراوێک بکەیت بە ئامرازیک تاوێک کۆو «کاری مەزن» ئەنجام بەیت، دوا ی «خەوێنەکان» بکەیت، درک بە «توانا شاراوێکان» بکەیت، «خزمەتی ئەندامانی کۆمەلگە کەت» بکەیت. ئیمە بەم ئامانجانەو لە (هارفارد) رۆشتین.

چاوەروانییە مەزنەکان!

بەمجۆرە هاوسەرگیرییم کرد و بووم بە ژنی مألەو، کارم بووبوو بە دروستکردنی خواردن و خاوینکردنەوێ مأل. بەراست، ئا ئەمە هەموو توانا شاراوێکانی من بوو؟ قەرار بوو کاری ناوازه بکەم؟! خزمەتی کۆمەلگە کەم بکەم؟! هەستم بە شەرمەزاری دەکرد کاتیکی چاوم بەو کچە هاوپۆلانە

ده كهوت كه له گه لیان خویندیم ته واو کردبوو، کاتیک ده باره ی کار یا خود نمره ی قوتا بخانه یان قسه یان ده کرد و منیش هیچم نه بوو تا باسی بکه م. هاوسه ره که م زۆر به هیمنی و ژیرانه چهنده ی پیویستم بوو ده باره ی ئەم کیشانه له گه لّم ده دوا. هاوکاری ده کردم تا شته کان واقعییانه تر و له تپروانینیکی جیاوازتر له وهی که هه بوو و بوو بوو به شیک لیم ببینم، به لّام ئەو بیرانه م دوای نه ده هات. بۆ ماوه یه ک ههستم به ئارامی ده کرد و پاشان ده گه رامه وه سه ر ئەو تپروانینانه م که بوومه به ژنیکی بئ مه به ست و بئ ئامانجی ماله وه. ئەمه به شیک نییه له مانای بوون به ژنیکی سه رکه وتوو، چیت نه مده ویت فیمینست بم، به لّام نه شم ده ویت بیه جیی به زه یی! له ماوه ی ئەو ساله دا فیروبوووم که چۆن ماله بچوه که که م به ریوه به رم، و مۆله تی شو فیریشم وه رگرتبوو، زمانی عه ره بی و ته جویدم به باشی خویندبوو، به لّام هیشتاش پیم وابوو ئەم شتانه به س نین.

سالی دواتر دهستم به کاریکی نوئ کرد له دامه زراووه کی ئیسلامی تابهت به ئافره تان، ئەمه وای لئ کردم ههست به باشتربوون بکه م، کاره که م و ئەو ئافره تانه شی که کارم له گه لّ ده کردن زۆر له لام خۆشه ویت بوون. بگره له وه ش زیاتر، ههستم ده کرد که ئەو کاره ده که م که لیم چاوه روان ده کرا، گه رابوو مه وه سه ر ریگه راسته که، بوو بووم به خاوه نی داها تی خۆم، هاوشیوه ی ئافره تیکی سه ره خۆی مۆدیرنه به وه پهری شکۆوه. ژیا نی هاوژینیم پیک هی نابوو، به لّام هیشتاش پیویستم به ئازادی و داها تی خۆم هه بوو. نه ده کرا ته نیا له ماله وه دابنیشم و بیه به ژنیکی بیکار که به ته واوی پشت به هاوسه ره که ی ده به ستیت تا وه کوو بیژییه نیت، به دلنیا بییه وه نابیت به و جو ره بم! ئەم قوناغه گه شه سه ندوه ی که تیبدا بووم به له دا یکوونی منداله که م گوړانت به سه ردا هات.

بهشی ههشت - دایکایه تی

سالانیک به خۆم دوت که نامه ویت به هیچ جوړیک بيم به دایک، من خوشک و برای له خۆم مندالترم هه بووه، بویه هه له ته مهنی هه رزه کاربیمه وه سه دان جار دایبیه پیسه کانیا نم گۆریه وه، هه رکاتیکیش خواردنم پێ ده دان نیوهی خواردنه که یان به سه ردا ده رژاندم، گۆرینی پۆشاکیشیان له ولاره بوه ستیت وه کوو ئه وه وایه هه شتپیه ک بگۆریت، ئه مه جیا له وهی که شاره زایی ته واوم له خه واندياندا هه بوو. وام هه ست ده کرد که به پپی پپووست دایکایه تیم کردوه، به جدیش پپووست نییه جاریکی دی به کۆمه لیک مندالی نوپوه هه مان ئه زموون دووباره بکه مه وه، له ئه ستوگرتنی بهر پرسیاریه تی مندال ئه رکیکی قورسه. له گه ل گه و ره بوون و پپگه شتنم، تایه تتریش دواي پپکه پینانی ژبانی هاوژینیم بۆچونه که م گۆرا، ده موست مندالم هه بیت ئه مه ش ئاره زوویه کی ئاشکرا و فیره تی ناخم بوو که چاوه روان نه کراوانه ده رکه وت. ده موست بيم به دایک!

پاش دوو سال کارکردن، به یه که مین مندالمان دوو گیان بووم، به چه ند مانگیک بهر له کۆتایی هاتنی واده ی دوو گیانییه که م وازم له کاره که م هینا. هه رچه ند هیشتا شوپنه واری هه ندیک بیري کۆنی وه کوو «به هیزی ئافره ت» م له مپشکما مابوو، به لام ده موست له ماله وه بمپنمه وه و چاودپری منداله که م بکه م و گه و ره ی بکه م. نه مده و یست که سی تر به و کاره هه لپستیت، به لکوو ده موست خۆم بیکه م و منداله که م له ژیر چاودپری خۆمدا بیت. ئه م منداله و هه ر مندالکی تر خودا پپمان به خشیت خۆم گه و ره یان ده که م، چونکه ده موست که هینده ی له توانمادیه باشرین دایک بيم بۆ منداله کانم. به ته و اووی و له هه موو بارودوخیکیاندا له لایانه وه

بم. نهمدهویست مندالییه تی هیچکام له منداله کانم له دهست بچیت. چ کاریک بهنرختره له چرکه یه کی ژبانی منداله کهم؟

کاتیک یه کهمین مندالم له دایک بوو، جهسته بچوک و نهرمه کهیم له ئامیزگرت و لئی رامام. خودا ئهم بونه وهره بچوک و جوانه ی زۆر نایاب به دیهیناوه و سپاردوییه تی به من. ئهرکی پاریزگاری لیکردن، خواردن پیدان، دالدهدان، ئاگاداربوون، فیکردن و ههموو پیداو یستیه کانی ئهم مناله ی خستۆته نیو دهسته کانی من و میرده کهمه وه.

به پرسیارییه تیم بو منداله نوییه کهم وای لیکردم ههست به ترس و خرۆشان بکه م. زۆر به قولیش ههستم به سهنگی ئهو په یوه نندییه ی خودای مهزن ده کرد. هینانه دونیای، چاودیریکردنی، ئاراسته کردنی عهقل و بنیاتنان و گه شه دان به که سایه تی و پهروه رده کردنی ئهم بونه وهره به من سپی درابوو. ئه وه ی که له م په یوه نندییه دا ده گوزهریت له ژبانی دونیادا کاریگه ری له سه ر ئاخیره تی خو ی و منیش ده بیت. کاتیک که بو یه کهمین جار منداله که مم له ئامیز گرت، ئه زموونی هه ستیکم کرد که بهر له وه هه رگیز ههستم پینه کردبوو. پاریزبه نندییه کی دایکانه و چاره سه رکردنیک ی به هیز. گه ر ویستی خودای له سه ر بیت ناهیل م هیچ ئازاریک دهستی بگاته منداله که م، نه رپگه به ئازاردانی ده دم له لایه ن ئه وانی دییه وه و نه خو شم ئازاری پی ده گه یه نم. رپگه نادم په رتی و نا ئارامی و هه له تیگه شتنه کانم هو کاربن بو ئازاردانی منداله بیتاوانه که م، که زۆر به متمانه و بیه یزه ییه وه له نیو باسکما پالیدا وه ته وه. جا هه ر بو چوونیکیش سه باره ت به «سه ربه خو ی» و «به هیزی» یه گه وجانه که ی فیمینیزم که له می شک و ده رووندا ما وه ته وه ده بیت پشتگو یی بخه م، تا وه کو هه رگیز ئه و زیانانه بهر منداله که م نه که ون. ئیتر بوونه وه ریک هه بوو که به ته واوی بوونییه وه پشتی پی به ستبووم، منیش نهمدهویست پشتی لی بکه م. وه ها هه ستیک

له لىنزەكانى دايكايەتییەو ە زۆر بەروونى دەبىندرا، لەكاتى لەئامىزگرتنى ساواپىەكى وەها جوان و بەنرخ. بەمجۆرە تەواوى چەمكى «سەر بەخۆى» زۆر گەمزانەتر لە واقىعییەتەكەى دەردەكەوێت. بە منداڵەكەتەو ە پەيوەست دەبىت، وەكوو دايكېك ھۆگر و ئاگادارى ساواكەت دەبىت، ئاگات لە يەك بەيەكى ھەناسەدانەكانى دەبىت، پلەى گەرمى جەستەى، كاردانەو ەكانى پرووخسارى و زمانى جەستەى، كاتىك دەگرىبەت، وەلامى دەدەيتەو ە، كاتىك پىويستىيەكى دەبىت، بەدەمىيەو ە دەچىت، ئەو تواناى بەدەمەو ەچوونى پىداووستىيەكانى خۆى نىيە و فېرى ئەو ە بوو ە متمانەى بە تۆ ھەبىت خۆشەويستى و مېرەبانىت لى چاو ەروان دەكات.

دەرووناسەكان بەمە دەلین سىستەمى ھۆگر بوون، كە سىستەمىكى دەمارى بنىادنراو ە و ھانى خەلكى دەدات بۆ گەران بەدواى پەيوەندىيە درىژخايەنەكاندا لەگەل كەسانى تردا، واتا چاودېرە سەرەتاييەكانى وەكوو دايك و باوك. تىكچونى سىستەمى ھۆگر بوونى منداڵ لە سەرەتا سالاھەكانى تەمەنىدا دەبىتە ھۆى تىكشكانى درىژ خايەن، ھەندىك جارىش ھەمىشەيى. دايكايەتى بەرچاوروبوونى كردم لەو پاشماو ە نەگرىسانەى فېمىنىزم كە لە كونجىكى مېشكەدا وەكوو تۆرپىكى پەنگخواردوو مابوون. بوونم بە دايك بەھەموو بەرپرسارىيەتییەكانىيەو ە، لە ماو ەى دوو گيانىيەو ە بىگرە تا كاتى ھىنانە دونىاى منداڵىك، پاشان شىرپىدان و گەورە كردنى ھەتا دەبىت بە منداڵىكى كامل قورستىرەن ئەركىكە كە بەتەواوى ژيانم بە ئەنجامم گەياندىبىت. زەحمەتتىرەن كارىشە بەلام پىر پاداشتتىرەنىشە.

لەماو ەى پىنج سال و نىودا خودا چوار منداڵى پى بەخشىم، ما شاء اللہ. ھەموو پىكەنىنە فرىشتە ئاساكانى، ھەموو ئەو دەست لىدانانەى كە دەستە نەرم و بچوكەكانى بە پرووخسارمەو ە دەنوساند، دەنگى پىكەنىنەكانى... ئەم شتانەى دايكايەتى سەد بارە ئاشقت دەكەنەو ە!

كاتېك به جهسته بچوكه كه يه وه خۆی ده خزیئته باوشته وه و باسكه نهرمه كانی له ملت ده ئالیئیت، خۆشبه ختییهك سهراپای دلت داده گریت، ئەم خۆشه و یستییه له هیچ خۆشه و یستییه کی تر ناچیت. دایکایه تی وات لئ ده کات که سهرنجی شتانیك به دیت که ده یان ساله سهرنجدانیان بیر چۆته وه! دووباره ئەو خالخالۆکه بچوکه ی سه زهوییه که ده بینیته وه، دووباره کهوتنی گه لایه ک له لقیکی داره که ئەهمییه تی ده بییت، سمۆره یه ک سهرنجت په لکیشی جو له کانی خۆی ده کاته وه! منداله که ت سهرنجی شتگه لک ده دات و به جۆشه وه رووه و تۆیان ده هیئیت، هه مان ئەو شتانه مه حکوم به سهرنجدانت ده که ن وات لئ ده که ن که هیئده ی منداله که ت به جۆش بیت بۆیان. هه مان سه رسامبوونه مندالانه که ی جارانت بۆ ده گه رپته وه، شته ئاساییه کان نا ئاسایی ده بینیت، بۆ یه که مین جار له چاوی منداله که ته وه ژیان ده بینیت.

بیگومان هه موو شتیکی گه وره کردنی مندالیش رهونه قدار و جوان نییه، هه ندیک له شته کان زۆر قورسن، نامه ویت زه حمه تییه کان شیرین بکه م چونکه بونیان هه یه. دایکایه تی قورسه، هه ندیک جار هه ست به ته نیایی ده که یه ت، جهسته ییه ن زۆر ماندوو ده بیت، چونکه زۆر جار ناچار ده بیت بۆ ماوه یه کی زۆر نه خه ویت، یانیش هه ر بیرت ده چیت ژه میک نان بخۆیت، به لام دایکایه تی وات لئ ده کات له باشترین رپگه کانه وه گه شه بکه یه ت. وات لئ ده کات که خۆت له ره فتاره خراپه کانت دابمالیت و رووبه رووی ترس و نیگه رانی و زه حمه تییه کانت ببیته وه. وات لئ ده کات، به ویت بیت به که سیکی باشتر، گه ر به خاتری خۆشت نه بییت، لانیکه م به خاتری منداله که ت که ته نیا تۆی هه یه لئ بروائیت و لئوه ی فیر بیت. ئەگه ر هه ولی چاککردنی هه له و که موکوری و ناته واوییه کانت به دیت، روویه کی باشتر و کارامه تری خۆت لئ دپته بوون و ئەمه ش له به رگرتنه وه ی شیوه یه کی نوئ ده بییت که ناخی دایکایه تییه وه هه لۆقولاوه، به ئیزنی خودا.

به شى نۆ - ئەوپەرى تۈانا شاراۋه كان (Full Potential)

واتاى چىيە بۆ مرۆفېك، جا پياو بېت ياخود ئافرهت بگات بهوپەرى تۈانا شاراۋه كانى؟! گەر بتوانىن ئەم دەستەۋاژە ئالۇزە لېك بدەينەۋە، چونكە ھەست دەكەم بوۋە بە ئامپازېكى پېر چەككراۋ و ۋەك ھەمىشەش ئەم ئامپازە پېر چرككراۋە لە دژى ئافرهتانى موسلمان بەكاردەھىندىرېت. «ببە بهۋەى كە دەتوانىت ببىت» ئەمە دروشمى سوپاى ئەمىركايە كە زۆر جياۋاز نبىيە لە دروشمى ئەمرۆى فېمىنىستەكان: «بگە بە ئەوپەرى تۈانا شاراۋه كانت» ھەمان دروشمن. ھەردووك (سوپاى ئەمىركا و فېمىنىستەكانى رۆژئاۋا) بەدۋاى راۋكردنى شوپنكەوتوۋە نەفامەكانىانەۋەن. ھەردوۋلا ھەمان شىۋاز بەكاردەھىننەۋە بۆ زيادكردنى شوپنكەوتۈنانيان: ھەۋلدان بۆ دروستكردنى ئارەزوۋى ساختە لە رېگەى ئامانچېكەۋە بۆ كۆكردنەۋەيان لە دەۋرى پىرسېك. پېت دەلېن پەيوەندىكردن بە سوپاى ئەمىركا (ياخود مېگەراى) يەۋە واتاى پىشت بەستن بە خۆت و تۈانكانت و گەشتن بە ھەموو تۈانا شاراۋه كانى ناخت. چونكە ئېستا ھەرچىيەك بىت، ھېشتا كەمىت، دەتوانىت باشتىرېت، زۆر باشتىر. ئەۋەى لە ناخ و سىروشتتدايە مەيكۆژە.

سوپا دەلېت: «تۆ ھەر خۆت ھاۋلاتىيەكىت، بەلام ئەۋەندە بەس نبىيە، ئەمە ھەموو تۈاناي تۆ نبىيە، دەبېت ببىت بە سەربازېك كە لە جەنگە كانماندا شەر دەكەيت!»

فېمىنىزم دەلېت: «تۆ ھەر خۆت ئافرهت، ھاوسەر، دايكىت، بەلام

ئەوئەندە بەس نییە، ھەموو توانای تۆ نییە. دەبیت کچە-بەرپۆەبەرپۆکی سەر بەخۆ، مێینەییەکی بەرپۆەبەر، شازۆنیک، کچە-شەرکەرپۆک، مێینەییەکی خودا ئاسا، بێباوەرپۆکی ئازاد و یاخییەکی سەر سەخت بیت!

من و ھەموو ئافرەتییکی ژیر و ھۆشیاریش دەلێن: «نەخیر، سوپاس. من مێینەییەکی رەسەنم. ئەمەش ھەموو ئەو شتەییە کە دەمەوێت بێم.»

تەنیا لەبەر ئەوێ «دەتوانیت» بیکەیت یان ببیت بە شتێک، مانای ئەو نییە کە «پۆیستە» ببیت. تەنیا لەبەر ئەوێ کە دەتوانم بە خێرای (٩٥کم) برۆم لە رێگەییەکی گشتی، مانای ئەو نییە کە پۆیستە بەو خێرایییە برۆم. ژیری بەرپۆە دەدات کە کام لایەنی تواناکانت ئەرزی گەشەپێدانیان ھەیە، نەک تەنیا کوپرانە زۆر لە خۆت بکەیت و ھەولێ بە دەست ھێنای تەواوی «تواناکانت» بەدیت یاخود «ببیت بەوێ کە دەتوانیت.»

ئەم پێشنیارە ھەلخەلەتێنەرە، چ لەلایەن سوپای ئەمریکا یان فیمینیستەکانەو بەیت، تەنھا فێلی سادەن. بوون بە ھاوڵاتیەکی ئاسایی بەس نییە؛ بێ بە سەربازپۆک کە بتوانین وەکوو ئامرازپۆکی جەنگ بە کارت بەئین لە جەنگەکانماندا. بوون بە کچ، خوشک، ھاوسەر، دایک، داپیرە بەس نییە؛ بێ بە بەکارھێنەرپۆکی مێی تاکپەرست کە بتوانین لە ئابووری سەرمايەداریدا بە کارت بەئین.

بارییە کە دەبینیت؟ ھەمووی پڕوپاگەندەییە.

ئێستا، لەم وەرزی ژبیانم لەسەر زەوی، وەکوو ئافرەتییکی موسلمان کە بەندە و گوپراپەلی خودایە لەگەڵ چوار مندالی جوان کە وانەیان پێ دەلیمەو، و ھاوسەرپۆکی میھرەبان و خێزانیکی فراوان و ھەندیک ھاوڕپۆکی نزیک زۆر ئازیز. ھەست دەکەم کە گەشتووم بەو پەری توانام و ئامانجە کەم بەدی دەھێنم. ھەموو ئەو ھیز و توانایە کە خودا پێی بەخشیوم

به کارده هیتم بۆ کردنی کاره راست و به مانا و به هاکه و ئامانجیکم ههیه. سه بارهت به کردنی «کاری مهزن» یش به پروانامه که ی هارڤاردمهوه، چ شتیک مهزنتره له پاراستنی ژیاڤی مرؤفیک له مندالداڤتا، پاشان هینانه دنیا یی به رهزانه دی خودا و شیرپیدانی، پاشان گه شه کردن و فیربوونی؟ چ شتیک مهزنتره له بره ودان و هیشتنه وهی نه وهی ئاینده ی موسلمانان، که ساتیک که ده بنه هه لگری ئالای ئیسلام؟

هیشتاش ژیانم پره له تاقیکردنه وه و تیکۆشان، به لام چیتر ههست به زۆر لئ کردن و ماندوو بوون ناکه م. ههچ شتیک ناشارمه وه و به شیوه یه کی ساخته هه ولی ریکخستنه وهی سروشت و که سایه تیم ناده م. ههست به خۆشی و ئاسوده ی و سوپاسگوزاری ده که م، له گه ل ئه وهی به پپی ستاندارده کانی فیمینزم، من به ته واوی ئافره تیکی شکست خواردوو م. بوون به دایک و ژنی ماله وه چه قینه له ناچاری کاره بیماناکانی چاودیریکردنی مندال و کاره چارسکه ره کانیان له گه ل هاوسه ره که م وه کوو تاکه سه رچاوه ی بزوی به بی هه بوونی ههچ دهسکه وتیکی کاری، وای له وه کاره ساته!

به لام چیتر ههچ کام له وانهم لا گرینگ نییه.

سوپاس بۆ خودا، چیتر ههست به سه رلیشیوا ی ناکه م ده باره ی پیناس و ئه رکه کانم. قورئان وه لامی پرسیاره کانی دامه وه و کیشه و دژیه کییه کانی چاره سه رکردم، بیرکردنه وه کانم گه شه یانکرد و جیگیر بوون. متمانهم به خودا کرد و پشتم به دانایی خودا بهست، وازم له بیرکردنه وه خراپ و نه رینییه کانم ده باره ی یاساکانی ئیسلام و گریمانه خراپه کانم ده بارهت دروستکاره که م هینا.

به شی ده یه م - میینه یی نه ک میگه رایبی

له کۆتاییدا، ئه مانه کۆمه له وانیه کی به نرخن که له گه شته که مدها به قولای و رووکه شی فیمینیزمدا فییری بووم:

یه که م: مییه تی

چیتر چه مکی می بوون نیگه رانم ناکات، می بوون دۆخیکی سروشتیه له ژتیکدا که فیتره تی ژن بوونه که ی پاکژ و تهندرسته، هاوتای نیرییه تی پیاوان. ئافره تی تهندرست له چوارچیه ی می بوونیدا رهفتار ده کات نه ک له ریگه ی به رگریکردن و نکۆلیکردن و هه ولدان بو نیشاندا نی فۆرمیکی نیرانه له به دوا داچوونی «هیز» دا.

دووه م: ئابروو

به پیچه وانیه ی بوچوونی فیمینسته هه لمانیه کان، نه به ئابروو بوون لاوازییه و نه بیه رمییش هیزه. ئافره تیکی خاوه ن ئابروو، ئافره تیکی نامۆ و دواکه وتوو نییه که به سانای کاریه گر بیته، یاخود ریگه بدات که سانی تر خراپ مامه له ی له گه لدا بکه ن. ئافره تی به ئابروو زیندوووه. «ئیب ن قهیم» (ره حمه تی خودای لی بیته) ده فه رموویت: «که رامه ت و زیندوو مانه وه، زۆر به قوولی روچوون به یه کدا و په یوه ستن پیکه وه.» ئاستی که رامه تی ئینسانیک توانای زیندوو مانه وه ی ئه و ئینسانیه.

فیربووم که چۆن ههستیکه موسلماننیکى مینه و خاوهن ئابروو بیت. پئویست نییه وهکوو کاتی ههزره کاریم کچیکى کور ئاسا بم، پئویست ناکات له نیوان بژارده کانی بوون به کچیکى نیمچه داپۆشراو له لایه ک و بوون به کچیکى به ئابرووی نیر ئاسا له لایه کی ترهوه بمینمه وه. زۆر ئاسانه وهکوو ئافرهتیکى موسلمان مینه ییه کی به ئابروو بیت، له راستیدا یه کیک له لایه نه سه ره کییه کانی م بوونه ته ندروسته که به ئابروو (به حیاء) بوونه، ئەمه ش نه ک ته نیا له پۆشاکدا به لکوو له شیوازی بیرکردنه وه، ره فتاری دروست، پۆشاک، پروانین، دووان و کرداریشدا. سه ره رای هه موو ئەوانه ش که رامه ت یه کیکه له تایبه تترین خاسله ته ئیسلامیه کان.

سێیه م: سه ره به خۆی

پئویست نییه چیر ئاستی سه ره به خۆی بوون و لیهاتوویم سه له مینم، زۆر له خۆم بکه م بۆ کردن، یان بوون به شتیکى تر. پئویست نییه هه موو هه ولێ خۆم بجه مه گه ر تا نیشانی هه مووانی بده م که من ئازادم و پئوستم به هیچ که سیکى تر نییه «تایبه تتر پئویستم به هیچ پیاویک نییه» که یارمه تیم بدات بۆ به جێ هینانی ئه رکه کانم. ناچارنیم هه ولێ به ده سه ته هینانی کاریکى باش و بیمه یه کی گونجاو بده م، چونکه ئه و بیمه یه ده رخه ری به هامه و گوزارشته له ئازادیه ی سنوره کانم، هه روه ها پارێزه ندییه که له حاله تی شکست هینانی ژيانى هاوژینیم، هاوشیوه ی زۆرینه ی پرۆسه هاوژینییه کانی رۆژگاری ئه مرۆ، مه گه ر نا؟!

چارهه: پشت بههستن به «هاوسهر»

لام ئاساییه که هاوژینه کهه کار بکات و ئهرکی بهخۆکردنم له ئهستۆ بگریت، ئهوه ئهرکی سهershانییهتی. منیش کاری خۆم ههیه، نامهویت کێپرکی لهگهڵ ئهودا بکهه. ههز بهوه ناکهه که پێشی بکهوم، یاخود ههولێ ئهوه بههه که «لاوازییهکانمی» لێ بشارمهوه، یاخود وای نیشان بهه که هیچ پێویستییه که پێی نییه. درککردن به دهسهلات و رۆلی هاوسهره کهه وهکوو والی و رابهه بهسهر من و خێزانه کهه هیچ گرفتێ نییه لهلام، بگره بهدهسهلات بوونی و رابهه یکردنی شتاتیکن که من لێی چارههروان ده کهه و پشتی پێده بههستم کاتیک که ماندوو و نادلنیام. پێوستمه بییت به رابهه و خاوهن دهسهلات.

دهکریت ماندوو بهه، دهستبه درابوون و نیشاندانی خاله لاوازه کان له کاتی درک پێکردنیاندا باشتر و گونجاوتره له ههولدان بو شاردرنه وهیان وهکوو نهپینییه کی قیزهون. سوپاسگوزاری پتهوی و لێهاتووی و جیگییری هاوسهره کههه، ئهه پالپشت و پشتیوان و خۆشهویستی منه. نه گومانی لێ ده کهه و نه ترسی چارههرووسی هاوسهرگیرییه کهه مانم ههیه، نه دوژمنی منه و نه نوینه رایهتی هه مووشتیک دهکات که پێویستمه. ئهه هاوده می منه و منیش هاوده می ئهه.

پینجهه: شههری رهگهزی و ژیانی هاوژینی

پیاو و ئافرهت، ژن و میرد، ناچار نین له شههری دژیه کیدا قهتیس بهمین، ئههه بابهته هه شههری و کێپرکی نییه، نه هیچ بههیه کهه و نه هیچ جهنگیک بوونی ههیه. ژن و میرد یه کهه یه کهه، پێکه وه کار ده کهه، تاوه کوو شتاتیکی جوان و راسته قینه بنیادبنین، شتیک که پێویستی به رهنج و

تاقیبکه یتھوھ وه کوو دایکیک. دایکایه تی هاوشیوهی ئه و خه یالاتهیی که بۆی نه خشیندراوه خنکینه ر و جارسکه ر نییه، به لام دایکایه تی هه ر خۆی «بهسه»، ئه گه ر «ته نیا دایک» بیت ئه و له هیه چت که م نییه و خه ریکی کاریکی مه زن ده که یت. گه ر دایکانی ئیماندار کاتیکی زیاتر له ماله کانماندا بمیینه وه، ئه وه کۆمه لگه فۆرمیکی جیاوازتری ده بیّت. ئافره تان پیویستی هه ره گرینگن بۆمان، ئیمه موحتاجی ئافره تانیکی که «ته نیا دایکن!».

وه کوو دایکیکی ماله وه، پیماویه که له شوینی راسته قینه ی خۆم، ئه و ئه رکه به جیده هیتم که له سه رم پیویسته له به ر ئه وه یه که جیگره وه م نییه و شایسته ترین به ربژیتم. ئه رکی گه وره کردن و چاودی ریکردن و په روه رده کردنی منداله کان وه کو موسلمانیک، و به ریوه بردنی خیزانه که م و پالپشتیکردنی هاوسه ره که م. هیه شتیکی تری ئه م جیهانه هینده ی ئه وان لام گرینگ نین. جیهیشتنی ئه م به رپرسیار تیبیانه بۆ که سانیکی ناشایسته و گه ران بۆ ئه رکه گه لیکی ناپیویست له گه وجی زیاتر هیه چی تر نییه. ریک «گه وجی». ئایا ئیستا ئه مه ی من ده یکه ده بیّت به به فیرۆدانی کورسییه کی زانکۆی (هارقارد)؟!

هوتهم: مبینهیی و هیژ

مّ بوون لاوازی و ناسکی و بیده سه لاتتی و گیلی نییه، مبینهیی و هیژ دژیه ک یان تاییه تمه ندی دوو لایه نی جیاکار نین، به لکوو خودی میبوون له خوگرتنی هیژه. ئه و هیژه ی که له لایه ن ئافره تانه وه خاوه ندرایتی ده کرپت هه مان هیژی خاوه ندرایکراوی پیاوان نییه. هیژیکی ژانه ی جیاکار له هیژی پیاوانه بوونی هه یه. ته واوی ته مه نی هه رزه کاریم له دووی ئه و «هیژ» ه بووم، که ته نیا شیوه یه کی دروستکراو و لاوازی ئه و هیژه پیاوانه یه

بوو، ئەوێی کە پیموابوو ئەوێی هەموو ئەوێی هەیزیە کە دەکرا هەمبەت یان وای نیشانەم کە خاوەنیم.

ساویلکانە هەولم دەدا کە هێندە ی بتوانم بەهێز بم، و بەپێی پێویستیش لەبارە ی هەستەکانمەوێ نەدەدوام، هەرۆهە لەبەرکردنی پۆشاکێ پەمەیی و درەوشاوە هێلێکی تری سوور بوون لام، یان گوزارشت لە پێویستبوون و پشتبەستەم بە پیاو جا بەهەر چەشنێک بێت. فەرموو خۆت خاوەنی «هێز»یت.

بەلام ئیستا و پاش سالدێک، تیگەشتووم کە «هێز» شتیکی تەواو جیاوازه. هێزی ئافەرەت لە بەخشی نی خۆشەویستی، ئەزموونکردنی ئاسودەیی، پەرۆشی، پەییوێندی لەگەڵ بەستن، سۆزدارییەکی ژیرانە و هاودەم بووندا یە. بەلێ، ئەمانە تەنانەت هێزی جەستەیی لێوێ بەرھەم دێت. هیچ دەزانیت کە چەندە هێزی جەستەیی و دەروونی و سۆزداریت پێویستە بۆ هێنانە دنیایی مندالێک بەبێ بەکارهێنانی هیچ دەرمانێکی پزشکی؟! ئەمە ئەو هێزە جەستەییە کە لە پیاواندا بەردەست نییە، کەچی ئافەرەتان بە فیتەرەت خاوەنداریتی وەها هێزێکیان کردووە، بۆ هەمیشەش خاوەنین، ئەمە بەخششێکی خۆدایە کە پێی بەخشیون، نەک بکریت بە ئامرازێک و سەربکیشیت بۆ مەملانییەک لە نیوان هەردوو رەگەز، مەگەر دەشییت؟!

ههشتم: ئایا ئیسلام دژی ئافرهتانه؟

نهخیر. ئیسلام نه دژ به ئافرهته و نه به پیاو. ئهوه تهنیا تاوانیکى بئ
بنهمای میگهرا و فیمینیسته ئاست نزم و نارۆشنبیره کانه دژ به ئیسلام.
دادگهري خودا بئ خهوشه، حهقه و بپهرييه له ههر ستهم و نادادگهرييهک
به رانبهر به دروستکراوه کانی.

پیاو جوړه هیزیکى تايهت به خوڤان و ئافرهتانیس جوړیکى تايهت به
خوڤان ههیه. ئهم دوو پهگهزه دوو دروستکراوی لیک جودای پهروه دگاران،
ههر دوولا به جوړیک له جوړهکان پيوستیان به یه کدییه، ههر یهک
خاوهنى شتانیکن که په گهزی به رانبهر نییه تی. پيوستى یاخود نه بوونى
شتیک مانای لاوازی و له ناوچوونت نییه، به لکوو زور به ساده یی گوزارشته
له دانایى دوانه ها تووی خودا که چوڻ به دى هیناوین. نه هه له یه و نه
خراپ، به لکوو راستیه کی حاشا هه لئه گره. ئیمه جیاوازی فیتره تیمان له
نیواندا هه یه، ئهمهش واده کات ههر یهک له ئیمه بو کومه لیک ئه رکی
جیاواز شیاو بین.

وهستانه وه دژی حهقیقهت یاخود یاخیبوون له فیتره تمان جگه له
نه گه تی هیچی دی به دوا نایات.

نۆیم: مه ترسه، تهنیا سوپاسگوزار به

فیمینیزم ههستی بيمتمانیه و ترس له عهقل و دلی ئافرهتانی
مۆدیرنه دا ده چینیت. ترس له نادلنیایی، بيمتمانیهی به رانبهر به پیاوان،
گومان له داهاتوو. چه ندان «چی ئه گهر» ی تر:

چی ئه گهر هاوژینه کهم جیم بهیللیت؟

چی ئەگەر خیانهتم لڻ بکات؟

چی ئەگەر بېیت به وهحشیهه کی درنده ئاسا؟

ئهی ئەگەر بمریت؟

ئهی چی ئەگەر توشی رووداویکی هاتووچۆ بېیت و ئیفلیج بېت و چیتەر
نه توانیت کار بکات؟

ئایا بېمال و ههژار دهمنمهوه؟

وهلامی هه موو ئەمانه: ته وه کووله، ته وه کوول به خودا. ژیان پره
له نادلنایی، ئاستیکی دلنایی له مه ترسی ههیه، به بی بوونی ههچ
گرهنتیهک، ئەمه ژیانى دونیایه. به لام گهر متمانه مان به خودا هه بېت
که به گوپرایه لیکردنی خودا براوه ده بین، گرینگ نییه که چی رووده دات.
خودا ئاگاداره به کرده وه کانمان بئ گویدان به وهی که چی ده گوزه ریت.
رېگه مه ده کاریگه ریه ترسینه ره کانی فیمینیزم کارت لیکات

دهیم: ئیسلام سه رچاوهی ئابرووه

ئیمه موسلمانین، فیمینست نین. پئویست نییه خۆمان بپارێزین
له به رهسته دواکه وتوووه کانی فیمینسته عه لمانیهه بپاوه ره کان. ئیمه
خاوهنی ئیسلامین، سیسته مه نایاب و بئ که مووکورتی و گشتگیره
دروستکراوه که ی به دیهینهر هه موو عیززهت و شکۆ و گه وره یمانی تیدا
کۆبووه ته وه. فیمینیزم هه چی باشی نییه پێشکهشی ئیمه ی بکات که
ئیسلام پێشکهشی نه کردین. ئیستا دورکه وتومه ته وه له و کاریگه ریه ی
که فیمینیزم له سه رم هه یبوو، هه ست به ئاسوده یی ده کم له ناخمدا.
چیتەر پئویست ناکات نکۆلی له فیتره تم بکه م و جهنگی خۆم و ئه وانی

دی بکەم. هەموو ئەوەی کە دەبێت بیکەم وازھێنانه لە بۆچوونە فیمینیستییه ناماقولەکانم، و بوونەو بەو خوودەیی کە خودا بەدیھێناوە. بوون بە ئافرەتێک، بەندەیهکی خودا، هاوژینیک، دایکێک، راهێنەرێک و پەرورده کارێک بەسە. ماددییهت پێوەر نییه بۆ پێوانی بەهای من، هەموو شت وابەستەگییە بە ئاخیرەتەو.

الحمدلله

ناوه پڕۆک

- پیشه کی ٥
- بهشی یهک ٧
- بهشی دوو - ئافرهت، کولتور و ئیسلام ١٣
- یه کهم: ئافرهت له کولتوری میسریدا ١٣
- دووهم: ئافرهت له کولتوری ئهمریکیدا ١٣
- سێیهم: ئافرهت و یاسا ئیسلامییهکان ١٤
- بهشی سێ - پهروه ده ١٧
- بهشی چوار - مێیهتی و لایهنی کۆمه لایهتی قوتابخانه حوکومیهیهکان ٢٢
- یه کهم: مسوولمانێک له خۆیندنگه یه کی نا مسوولمانی دواناوه نیدی ٢٢
- دووهم: مێیهتی چییه؟! ٢٣
- بهشی پینچ - خالی تیکشکان ٢٦
- بهشی شهش - رینوینی قورئان ٣٣
- بهشی ههوت ٤١
- بهشی ههشت - دایکایهتی ٤٤
- بهشی نۆ - ئهوپه ری توانا شاراوه کان (Full Potential) ٤٨
- بهشی ده یه م - مێینه یی نهک مێگه رایی ٥١
- یه کهم: مێیهتی ٥١
- دووهم: ئابروو ٥١
- سێیهم: سه ره به خو ی ٥٢
- چوارهم: پشت بهستن به «هاوسه ر» ٥٣
- پینجه م: شه ری په گه زی و ژیا نی هاوژینی ٥٣

- شەشەم: پەرتەوازەیی لەنیوان کار و دایکایەتیدا ٥٤
- حەوتەم: مێینەیی و ھێز ٥٥
- ھەشتەم: ئایا ئیسلام دژی ئافرەتانە؟ ٥٧
- نۆیەم: مەترسە، تەنیا سوپاسگوزار بە ٥٧
- دەیەم: ئیسلام سەرچاوەی ئابروو ٥٨

ئەم نامیلکەیی بەر دەستت بەشیکە لە ئەزموونی خاتوونیک که سەردەمانیک فیمنیستیکی توند بوو و جەنگاوه تاوەکوو لەگەڵ پیاویدا بە یەكسانی مامەلەیی لەگەڵ بکریت، بەلام دواتر و بەهۆی پوانین و رامانی لە قورئانی پیروز بۆی دەردەکەوێت که چەندین سألە خۆی بە بیریکەوه سەرقال کردوو و شەپیک دەکات که هی ئەو نییه و ئەم لەم جەنگەدا بێ ئامانجانە شەر بۆ کەساتیک و دەسەلاتیکی تر دەکات، هاوکات دەگەرێتەوه بۆ ئەو بۆچوونەیی که ئەسلە و ئەم بەناوی فیمنیزمەوه ماوێهەکی زۆرە لێی دوور کەوتوووەتەوه. بە هیواین ئەزموونی ئەم خاتوونە بیته هۆی هەلمایینی پەردە لەسەر زۆر خالی هاوبەش و پاشان هەنگاونان بەو ئاراستەیهی که دروستە.

